

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2018/851**av den 30 maj 2018****om ändring av direktiv 2008/98/EG om avfall****(Text av betydelse för EES)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 192.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Avfallshanteringen i unionen bör förbättras och omvandlas till hållbar materialhantering, i syfte att skydda, bevara och förbättra kvaliteten på miljön, skydda människors hälsa, säkerställa att naturresurser utnyttjas varsamt, effektivt och rationellt, främja principerna om den cirkulära ekonomin, förbättra användningen av förnybar energi, öka energieffektiviteten, minska unionens beroende av importerade resurser samt åstadkomma nya ekonomiska möjligheter och bidra till konkurrenskraft på lång sikt. För att göra ekonomin verkligt cirkulär är det nödvändigt att vidta ytterligare åtgärder för hållbar produktion och konsumtion, genom att fokusera på produkters hela livscykel på ett sätt som bevarar resurser och sluter kretsloppet. En mer ändamålsenlig resursanvändning skulle också ge betydande nettobesparingar för unionens företag, myndigheter och konsumenter och samtidigt minska de sammanlagda årliga växthusgasutsläppen.
- (2) Att effektivisera resursanvändningen och se till att avfall värderas som en resurs kan bidra till att minska unionens beroende av råvaruimport och främja övergången till en hållbarare materialhantering och en modell för cirkulär ekonomi. Övergången bör bidra till Europa 2020-strategins mål om en smart och hållbar tillväxt för alla, skapa betydande möjligheter för lokala ekonomier och aktörer, bidra till att öka synergier mellan den cirkulära ekonomin och energi-, klimat-, jordbruks-, industri- och forskningspolitiken och innebära fördelar för miljön i form av minskade växthusgasutsläpp och för ekonomin.
- (3) De mål som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG ⁽⁴⁾ för förberedelse för återanvändning och materialåtervinning av avfall bör utökas så att de bättre återspeglar unionens ambition att övergå till en cirkulär ekonomi.
- (4) Samstämmigheten mellan direktiv 2008/98/EG och närstående unionslagstiftningsakter, såsom Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG ⁽⁵⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 ⁽⁶⁾, behöver säkerställas.

⁽¹⁾ EUT C 264, 20.7.2016, s. 98.

⁽²⁾ EUT C 17, 18.1.2017, s. 46.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 18 april 2018 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 22 maj 2018.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor och om ändring och ett senare upphävande av direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG (EUT L 140, 5.6.2009, s. 16).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG (EUT L 396, 30.12.2006, s. 1).

- (5) Många medlemsstater har ännu inte helt byggt ut den nödvändiga infrastrukturen för avfallshantering. Det är därför nödvändigt att fastställa tydliga långsiktiga policymål för att styra åtgärder och investeringar, framför allt genom att förhindra att strukturell överkapacitet för behandling av restavfall uppstår och att återvinningsbart material fastnar längre ner i avfallshierarkin.
- (6) Kommunalt avfall utgör ungefär 7–10 % av den totala avfallsmängden i unionen. Detta avfallsflöde är emellertid ett av de svåraste att ta hand om, och hanteringen av kommunalt avfall ger i allmänhet en god indikation på kvaliteten på den övergripande avfallshanteringen i ett land. Utmaningarna för hanteringen av kommunalt avfall följer av den mycket komplexa och blandade sammansättningen, den direkta närheten mellan det genererade avfallet och medborgarna, ett mycket stort offentligt intresse samt dess påverkan på miljön och människors hälsa. Därför krävs ett mycket komplext system för hanteringen av kommunalt avfall, inklusive ett effektivt insamlings-system, ett ändamålsenligt sorteringsystem och en grundlig spårning av avfallsflöden, aktiv medverkan från medborgare och företag, infrastruktur som är anpassad till den specifika avfallssammansättningen och ett väl genomtänkt finansieringssystem. Länder som har tagit fram effektiva system för hantering av kommunalt avfall uppvisar i allmänhet bättre resultat vad gäller avfallshanteringen som helhet, bland annat när det gäller uppnåendet av målen för materialåtervinning.
- (7) Erfarenheten har visat att oavsett ansvarsfördelningen mellan de offentliga och privata aktörerna för avfallshanteringen kan avfallshanteringssystem bidra till att vi får en cirkulär ekonomi, och att geografiska och strukturella omständigheter ofta är utslagsgivande för ansvarsfördelningen. Bestämmelserna i detta direktiv möjliggör både avfallshanteringssystem där kommunen är huvudman för att samla in kommunalt avfall och system där sådana tjänster läggs ut på privata aktörer, eller varje annat slag av ansvarsfördelning mellan offentliga och privata aktörer. Valet av system, och om de ska ändras eller inte, förblir medlemsstaternas ansvar.
- (8) Växtbaserade ämnen från den jordbruksbaserade livsmedelsindustrin och livsmedel av icke-animalskt ursprung som inte längre är avsedda att användas som livsmedel utan för utfodring av djur bör undantas från tillämpningsområdet för direktiv 2008/98/EG om de fullt ut uppfyller unionens foderlagstiftning, för att undvika duplicering av bestämmelser. Direktiv 2008/98/EG bör därför inte tillämpas på dessa produkter och ämnen när de används som foder, och det direktivets tillämpningsområde behöver förtydligas i detta avseende. Utan att det påverkar andra unionsbestämmelser på djurfoderområdet är animaliska biprodukter, avsedda att användas som foderråvaror i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2009⁽¹⁾, redan uteslutna från tillämpningsområdet för direktiv 2008/98/EG i den utsträckning de omfattas av annan unionslagstiftning.
- (9) Definitioner av icke-farligt avfall, kommunalt avfall, bygg- och rivningsavfall, livsmedelsavfall, resursåtervinning, återfyllnad och system för utökat producentansvar bör införas i direktiv 2008/98/EG så att dessa begrepps omfattning klargörs.
- (10) För att säkerställa att målen avseende förberedelse för återanvändning och materialåtervinning grundas på tillförlitliga och jämförbara uppgifter, och möjliggöra effektivare övervakning av framstegen mot dessa mål, bör definitionen av kommunalt avfall i direktiv 2008/98/EG vara i linje med den som används för statistiska ändamål av Eurostat och Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD), på grundval av vilken medlemsstater har rapporterat uppgifter under flera år. Kommunalt avfall definieras som avfall från hushåll och avfall från andra källor, såsom detaljhandeln, förvaltningar, skolor, hälso- och sjukvårdsinrättningar, hotell- och restaurangbranschen och andra tjänster och verksamheter, som liknar hushållsavfall till sin art och sammansättning. Kommunalt avfall omfattar därför bl.a. avfall från park- och trädgårdsskötsel, såsom löv, gräs- och trädklipp, samt avfall från mark- och gatuhållningstjänster, såsom innehåll i papperskorgar och skräp, utom material såsom sand, sten, lera eller damm. Medlemsstaterna bör säkerställa att avfall från storhandel och industri som inte liknar hushållsavfall inte omfattas av tillämpningsområdet för kommunalt avfall. Avfall från produktion, jordbruk, skogsbruk, fiske, bygg- och rivningsverksamhet septiktankar, avlopps nät och rening av avlopp samt uttjänta fordon är undantagna från tillämpningsområdet för kommunalt avfall. Kommunalt avfall ska förstås som motsvarande de

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2009 av den 13 juli 2009 om utsläppande på marknaden och användning av foder, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1831/2003 och om upphävande av rådets direktiv 79/373/EEG, kommissionens direktiv 80/511/EEG, rådets direktiv 82/471/EEG, 83/228/EEG, 93/74/EEG, 93/113/EEG och 96/25/EG samt kommissionens beslut 2004/217/EG (EUT L 229, 1.9.2009, s. 1).

avfallskategorier som ingår i kapitel 15 01 och kapitel 20, med undantag för koderna 20 02 02, 20 03 04 och 20 03 06, i avfallsförteckningen som fastställts genom kommissionens beslut 2014/955/EU ⁽¹⁾ i den version som gäller den 4 juli 2018. Avfall som omfattas av andra kapitel i den förteckningen ska inte anses som kommunalt avfall annat än i fall där kommunalt avfall behandlas och tilldelas koder i kapitel 19 i förteckningen. Medlemsstaterna får använda relevanta kategorier i den förteckningen över avfall för statistiska ändamål. Definitionen av kommunalt avfall i detta direktiv införs för att fastställa tillämpningsområdet för målen avseende förberedelse för återanvändning och materialåtervinning och beräkningsreglerna för dem. Den är neutral vad gäller privat eller offentlig status för aktörer som hanterar avfall och omfattar därför avfall från hushåll och andra källor som hanteras av kommuner eller på uppdrag av kommuner eller direkt av privata aktörer.

- (11) Definitionen av bygg- och rivningsavfall avser avfall från bygg- och rivningsverksamhet generellt, men omfattar även avfall från mindre egen bygg- och rivningsverksamhet i privata hushåll. Bygg- och rivningsavfall bör förstås som motsvarande avfallskategorierna i kapitel 17 i avfallsförteckningen som fastställts genom beslut 2014/955/EU i den version som gäller den 4 juli 2018.
- (12) En definition av resursåtervinning bör införas för att täcka andra återvinningsformer än energiåtervinning och andra än uppbyggnad av avfall till material som används som bränslen eller annan energikälla. Det inkluderar förberedelse för återanvändning, materialåtervinning och återfyllnad och andra former av resursåtervinning såsom uppbyggnad av avfall till sekundära råvaror för tekniska ändamål vid anläggning av vägar eller annan infrastruktur. Beroende på de särskilda faktiska omständigheterna kan sådan uppbyggnad uppfylla definitionen av materialåtervinning om användningen av material bygger på ordentliga kvalitetskontroller och uppfyller alla relevanta standarder, normer, specifikationer och miljö- och hälsoskydds krav för den särskilda användningen.
- (13) En definition av återfyllnad bör införas för att klargöra att det som avses är varje återvinningsförfarande för lämpligt icke-farligt avfall som ska användas för återställningsändamål i utgrävda områden eller vid landskapsmodulering. Det avfall som används för återfyllnad bör begränsas till den mängd som är absolut nödvändig för att uppfylla dessa ändamål.
- (14) En definition av system för utökat producentansvar bör införas för att klargöra att vad som menas är en uppställning åtgärder som medlemsstaterna vidtagit och som kräver att produkters producenter bär det ekonomiska eller det ekonomiska och organisatoriska ansvaret för avfallshanteringsledet under en produkts livscykel, inklusive separat insamling, sortering och behandling. Denna skyldighet kan också innefatta organisationsansvar och ansvar att bidra till att avfall förebyggs och till produkters återanvändbarhet och materialåtervinningsbarhet. Produkters producenter kan fullgöra skyldigheterna kopplade till systemet för utökat producentansvar enskilt eller kollektivt.
- (15) För att bidra till uppnåendet av målen i direktiv 2008/98/EG bör medlemsstaterna använda sig av ekonomiska styrmedel och andra åtgärder för att skapa incitament för tillämpning av avfallshierarkin, t.ex. sådana som anges i bilaga IVa, vilket bl.a. omfattar deponerings- och förbränningsavgifter, volym- eller viktbaseerade avfallstaxor, system för utökat producentansvar, underlättande av livsmedelsdonationer och incitament för lokala myndigheter eller andra lämpliga instrument och åtgärder.
- (16) För att främja en hållbar resursanvändning och industriell symbios bör medlemsstaterna vidta lämpliga åtgärder för att göra det enklare att erkänna ett ämne eller ett föremål som uppkommit genom en produktionsprocess som inte primärt syftar till produktion av detta ämne eller föremål som en biprodukt om de harmoniserade villkoren på unionsnivå uppfylls. Kommissionen bör ges befogenhet att anta genomförandeakter för att fastställa närmare kriterier för tillämpningen av statusen som biprodukt genom att prioritera reproducerbara metoder från industriell symbios.
- (17) För att ge aktörer på marknader för sekundära råvaror större säkerhet när det gäller ämnens eller föremåls status som avfall eller icke-avfall, och främja lika villkor, är det viktigt att medlemsstaterna vidtar lämpliga åtgärder för att säkerställa att avfall som har genomgått ett återvinningsförfarande ska anses ha upphört att vara avfall om det uppfyller alla villkor i artikel 6.1 i direktiv 2008/98/EG, i dess ändrade lydelse enligt det här direktivet. Sådana åtgärder får inkludera antagandet av lagstiftning som införlivar dessa villkor och som stöds av förfaranden för att genomföra dem, såsom fastställandet av material- och användningsspecifika kriterier för när avfall upphör att vara avfall, riktlinjer, beslut i enskilda fall och andra förfaranden för ad hoc-tillämpning av de harmoniserade villkoren på unionsnivå. Sådana åtgärder bör inkludera efterlevnadsbestämmelser för att kontrollera att avfall som anses ha

⁽¹⁾ Kommissionens beslut 2014/955/EU av den 18 december 2014 om ändring av beslut 2000/532/EG om en förteckning över avfall enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG (EUT L 370, 30.12.2014, s. 44).

upphört att vara avfall efter ett återvinningsförfarande uppfyller unionsrätten om avfall, kemikalier och produkter, varvid särskilt ska prioriteras avfallsflöden som på grund av sin art och mängd utgör en större risk för människors hälsa och miljön, avfall som genomgår innovativa återvinningsprocesser eller avfall som återvinns för att senare användas på nytt i andra medlemsstater. Åtgärderna får också inkludera fastställande av ett krav på de aktörer som återvinner avfall eller innehavare av återvunnet avfallsmaterial att visa att de uppfyller villkoren i artikel 6.1 i direktiv 2008/98/EG i dess ändrade lydelse enligt det här direktivet. För att förhindra illegala transporter av avfall och för att höja medvetenheten bland medlemsstaterna och de ekonomiska aktörerna bör öppenheten vara större när det gäller medlemsstaternas inställning till frågan när avfall upphör att vara avfall, särskilt i fråga om sina beslut i enskilda fall och resultatet av de behöriga myndigheternas kontroller samt om medlemsstaternas och de behöriga myndigheternas särskilda farhågor när det gäller vissa avfallsflöden. Det är uteslutande medlemsstaterna som utifrån all relevant information från innehavaren av material eller avfall slutgiltigt fastställer om villkoren i artikel 5 eller 6 i direktiv 2008/98/EG, i dess ändrade lydelse enligt det här direktivet, är uppfyllda.

- (18) Kommissionen bör tilldelas genomförandebefogenheter för att fastställa närmare kriterier för när avfall upphör att vara avfall. I detta sammanhang bör specifika kriterier för när avfall upphör att vara avfall övervägas åtminstone för ballastmaterial, papper, däck och textilier.
- (19) Tillämpningen av regler för biprodukter och avfall som upphört att vara avfall bör inte påverka andra bestämmelser i unionsrätten, särskilt artiklarna 28, 50.4 a och 50.4 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 om transport av avfall⁽¹⁾, lagstiftning om kemikalier och lagstiftning om utsläppande på marknaden av vissa produkter. För att avfall ska erkännas ha upphört att vara avfall måste ämnen eller föremål uppfylla relevanta krav för produkterna. Regler för när avfall upphör att vara avfall kan fastställas i produktspecifik lagstiftning.
- (20) Medlemsstaterna bör vidta lämpliga åtgärder för att stimulera utvecklingen, produktionen, marknadsföringen och användningen av produkter och produktkomponenter som lämpar sig för flerfaldig användning, som innehåller återvunnet material, som är hållbara ur teknisk synvinkel och enkla att reparera och som, när de blivit avfall, lämpar sig för förberedelse för återanvändning och materialåtervinning i syfte att göra det lättare att genomföra avfallshierarkin korrekt, utan att äventyra den fria rörligheten för varor på den inre marknaden. Åtgärderna bör beakta produkters inverkan under hela deras livscykel, avfallshierarkin och, när så är lämpligt, möjligheten till flerfaldig materialåtervinning.
- (21) System för utökat producentansvar utgör en väsentlig del av en effektiv avfallshantering. Systemens effektivitet och resultat skiljer sig emellertid avsevärt mellan medlemsstaterna. Det är därför nödvändigt att fastställa minimikrav för driften av sådana system för utökat producentansvar och att klargöra att dessa krav också gäller för system för utökat producentansvar som inrättats i enlighet med andra unionslagstiftningsakter, särskilt Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/53/EG⁽²⁾, 2006/66/EG⁽³⁾ och 2012/19/EU⁽⁴⁾, utöver de krav som redan fastställts där, om inget annat uttryckligen anges. Det är nödvändigt att skilja mellan de allmänna minimikrav som gäller för alla system och de som gäller bara för organisationer som med avseende på utökat producentansvar genomför skyldigheter för produkters producenters räkning. Såvida inte medlemsstaterna beslutar något annat gäller de allmänna minimikraven för system för utökat producentansvar inte för system som inte uppfyller definitionen av ett system för utökat producentansvar.
- (22) De allmänna minimikraven bör minska kostnaderna och förbättra resultaten samt garantera lika villkor, även för små och medelstora företag samt e-handelsföretag, och undvika hinder för en väl fungerande inre marknad. De bör även bidra till att kostnader för uttjänta produkter inkluderas i produktpriserna och ge incitament för producenterna att, när de utformar sina produkter, i högre grad beakta möjligheter till materialåtervinning, återanvändning och reparation och förekomsten av farliga ämnen. Dessa krav bör framför allt förbättra styrningen av och insynen i systemen för utökat producentansvar och minska möjligheten till intressekonflikter mellan organisationer som med

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall (EUT L 190, 12.7.2006, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/53/EG av den 18 september 2000 om uttjänta fordon (EGT L 269, 21.10.2000, s. 34).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/66/EG av den 6 september 2006 om batterier och ackumulatörer och förbrukade batterier och ackumulatörer och om upphävande av direktiv 91/157/EEG (EUT L 266, 26.9.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/19/EU av den 4 juli 2012 om avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning (WEEE) (EUT L 197, 24.7.2012, s. 38).

avseende på utökat producentansvar genomför skyldigheter för produkters producenters räkning och aktörer på avfallsområdet som de organisationerna ingår avtal med. Kraven bör gälla för både nya och befintliga system för utökat producentansvar. För att producenterna ska kunna anpassa sina strukturer och förfaranden till de nya kraven är det dock nödvändigt med en övergångsperiod för befintliga system för utökat producentansvar.

- (23) Myndigheter spelar en viktig roll i samband med organiseringen av insamlingen och behandlingen av kommunalt avfall och dithörande kommunikation med medborgarna. Bestämmelser om det ekonomiska ansvaret för produkters producenter som införs som en del av de allmänna minimikraven för systemen för utökat producentansvar bör tillämpas utan att det påverkar myndigheternas behörighet när det gäller insamling och behandling av kommunalt avfall.
- (24) I fall då myndigheterna är ansvariga för att organisera de operativa aspekterna av att hantera avfall från produkter som omfattas av system för utökat producentansvar bör tjänsterna tillhandahållas på ett kostnadseffektivt sätt och det ekonomiska ansvaret för produkters producenter bör inte överstiga kostnaderna för tillhandahållandet av tjänsterna. Sådana kostnader bör klart och tydligt fastställas mellan de berörda aktörerna, däribland produkters producenter, deras organisationer och myndigheter.
- (25) För att säkerställa en god avfallshantering bör produkters producenter eller de organisationer som för deras räkning genomför skyldigheter med avseende på utökat producentansvar vara ansvariga för hanteringen av avfall från produkter som de släpper ut på marknaden och säkerställa kontinuerliga avfallshanteringstjänster året runt, även om de mål som gäller dem har uppnåtts. De bör inte heller begränsa dessa tjänster till att omfatta bara de geografiska områden, produkter och material som är lönsammast ur avfallsinsamlings- och avfallshanteringssynpunkt.
- (26) Produkters producenter bör täcka de kostnader som är nödvändiga för att uppnå avfallshanteringsmålen och andra mål, inbegripet för avfallsförebyggande, som fastställts för det relevanta systemet för utökat producentansvar. På strikta villkor kan dessa kostnader delas med de ursprungliga avfallsproducenterna eller distributörerna om detta är befogat på grund av behovet att säkerställa god avfallshantering och den ekonomiska bärkraften för systemet för utökat producentansvar.
- (27) Kommissionen bör anta riktlinjer om anpassningen av ekonomiska bidrag från produkters producenter till system för utökat producentansvar, för att bistå medlemsstaterna med att genomföra detta direktiv för en smidigare inre marknad. För att säkerställa enhetlighet på den inre marknaden bör kommissionen, genom genomförandeakter, kunna anta harmoniserade kriterier för detta ändamål.
- (28) Behöriga ombud som ska fullgöra skyldigheter med avseende på utökat producentansvar som åligger produkters producenter får underställas krav som gör det möjligt för den medlemsstat där de är etablerade att övervaka och kontrollera att skyldigheterna fullgörs. Dessa krav bör dock inte gå utöver de krav som gäller för produkters producenter och organisationer som för deras räkning genomför skyldigheter med avseende på utökat producentansvar och som är etablerade i den medlemsstaten.
- (29) Förebyggande av avfall är det effektivaste sättet att förbättra resurseffektiviteten och minska miljöpåverkan från avfall. Det är därför viktigt att medlemsstaterna vidtar lämpliga åtgärder för att förebygga avfallsgenerering och övervaka och utvärdera framstegen i genomförandet av sådana åtgärder. Som en del av sådana åtgärder bör medlemsstaterna främja innovativa produktions-, företags- och konsumtionsmodeller som minskar förekomsten av farliga ämnen i material och produkter, som uppmuntrar till ökad livslängd för produkter och som främjar återanvändning, däribland genom inrättande av och stöd till nätverk för återanvändning och reparation, t.ex. sådana som drivs av företag inom den sociala ekonomin, pantsystem och system för återlämnande och återfyllnad, samt incitament till återtillverkning och renovering av produkter och i förekommande fall användning av dem för nya ändamål samt till delningsplattformar. Gemensamma indikatorer och mål bör fastställas för att få ett enhetligt mått på de övergripande framstegen i genomförandet av avfallsförebyggande åtgärder.

- (30) Genom att främja en hållbar produktion och konsumtion kan avfall till stor del förebyggas. Medlemsstaterna bör vidta åtgärder för att öka konsumenternas medvetenhet om detta och uppmuntra dem att bidra aktivt till bättre resurseffektivitet. Som en del av åtgärderna för att minska avfallsgenerering bör medlemsstaterna inkludera kontinuerlig kommunikation och utbildningsinitiativ för att öka medvetenheten om frågor kring avfallsförebyggande och nedskräpning, och de får inkludera användningen av pantsystem och fastställa kvantitativa mål och vid behov ge producenter lämpliga ekonomiska incitament.
- (31) Medlemsstaterna bör vidta åtgärder för att främja förebyggande och minskning av livsmedelsavfallet, i linje med Agenda 2030 för hållbar utveckling som antogs av Förenta nationernas (FN) generalförsamling den 25 september 2015, och i synnerhet dess mål att halvera det globala livsmedelsavfallet per capita senast 2030 på detaljhandels- och konsumentnivå och minska livsmedelsförluster längs produktions- och leveranskedjan, inklusive förluster efter skörd. Dessa åtgärder bör syfta till att förebygga och minska livsmedelsavfall i primärproduktionen, inom bearbetning och tillverkning, i detaljhandel och annan livsmedelsdistribution, i restauranger och cateringtjänster samt i hushållen. Medlemsstaterna bör för att bidra till och säkerställa att de är på väg mot att nå FN:s mål för hållbar utveckling ha som mål att uppnå ett vägledande unionsomfattande mål om att minska livsmedelsavfallet med 30 % senast 2025 och med 50 % senast 2030. Med tanke på de miljömässiga, sociala och ekonomiska fördelarna med att förebygga livsmedelsavfall bör medlemsstaterna fastställa särskilda åtgärder för att åstadkomma detta, också i form av att i sina avfallsförebyggande program ta med informationskampanjer för att visa hur livsmedelsavfall kan förebyggas. Medlemsstaterna bör mäta vilka framsteg som görs när det gäller att minska livsmedelsavfallet. För att mäta dessa framsteg och underlätta utbytet av god praxis inom unionen, både mellan medlemsstaterna och mellan livsmedelsföretagare, bör en gemensam metod för sådan mätning fastställas. Baserat på dessa metoder bör rapporteringen om mängden livsmedelsavfall ske varje år.
- (32) För att förebygga livsmedelsavfall bör medlemsstaterna införa incitament för att osålda livsmedel i alla led av livsmedelskedjan ska samlas in och distribueras säkert, även till välgörenhetsorganisationer. Konsumentupplysningen om betydelsen av sista förbrukningsdag och bäst före-datum bör också öka för att minska livsmedelsavfallet.
- (33) Nedskräpning, vare sig den sker i städer, marker, floder, hav eller någon annanstans, har direkta och indirekta negativa effekter på miljön, medborgarnas välfärd och ekonomin, och de höga saneringskostnaderna är en onödig ekonomisk börda för samhället. Medlemsstaterna bör vidta åtgärder för att förhindra att avfall överges, dumpas, hanteras på ett okontrollerat sätt eller görs av med på annat sätt. Medlemsstaterna bör också vidta åtgärder för att städa bort skräp i naturen oavsett varifrån det kommer eller hur stort det är och oavsett om avfallet har kastats uppsåtligt eller av oaktsamhet. Åtgärder för att förhindra och minska skräp från produkter som är huvudkällor till nedskräpning i naturen och i haven kan bl.a. bestå i bättre infrastruktur och metoder för avfallshantering, ekonomiska instrument och informationskampanjer. När medlemsstaterna överväger en åtgärd som har begränsande effekter på handeln inom unionen bör de kunna visa att åtgärden är lämplig för att uppnå målet att förhindra och minska nedskräpning i naturen och till havs, inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå det målet och inte utgör ett medel för godtycklig diskriminering eller ett förtäckt handelshinder mellan medlemsstater.
- (34) Bekämpning av nedskräpning bör vara ett ansvar som delas av de behöriga myndigheterna, tillverkarna och konsumenterna. Konsumenter bör ges incitament att ändra sitt beteende genom bl.a. utbildning och upplysning, medan tillverkarna bör främja hållbar användning av deras produkter och bidra till lämplig hantering av uttjänta produkter.
- (35) Nedskräpning i haven är ett särskilt akut problem, och medlemsstaterna bör därför vidta åtgärder för att minska genereringen av marint skräp i unionen, och därmed bidra till målet i Agenda 2030 för hållbar utveckling som antogs av FN:s generalförsamling den 25 september 2015, i syfte att senast 2025 förhindra och avsevärt minska alla slags havsföroreningar, särskilt från landbaserad verksamhet, inbegripet marint skräp och övergödning. Eftersom marint skräp, särskilt plastavfall, till stor del härrör från landbaserad verksamhet och främst orsakas av dåliga metoder och bristfällig infrastruktur för hantering av fast avfall, folks nedskräpning och brist på medvetenhet hos allmänheten, bör särskilda åtgärder fastställas i avfallsförebyggande program och avfallsplaner. Dessa åtgärder bör

bidra till målet att uppnå en god miljöstatus i den marina miljön senast 2020 i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG ⁽¹⁾. I enlighet med det direktivet ska medlemsstaterna införa särskilda strategier och åtgärder och uppdatera dem vart sjätte år. De ska också från och med 2018 regelbundet rapportera om framstegen med att upprätthålla eller uppnå målet om god miljöstatus. Åtgärderna i direktiv 2008/98/EG för att motverka nedskräpning bör därför samordnas med de åtgärder som krävs enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG och direktiv 2000/60/EG ⁽²⁾.

- (36) Vissa råvaror har stor betydelse för unionens ekonomi och försörjningen med dessa är förenad med en hög risk. För att säkerställa försörjningstrygghet för dessa råvaror, och i linje med råvaruinitiativet, som inrättades av kommissionen i dess meddelande av den 4 november 2008 om råvaruinitiativet – att uppfylla våra kritiska behov av tillväxt och arbetstillfällen i Europa och målen för det europeiska innovationspartnerskapet om råvaror, bör medlemsstaterna vidta åtgärder för att främja återanvändning av produkter som utgör huvudsakliga källor till råvaror av avgörande betydelse för att förhindra att råvarorna blir avfall. Mot den bakgrunden har kommissionen upprättat en förteckning över sådana råvaror för unionen i dess meddelande av den 13 september 2017 om 2017 års förteckning över råvaror av avgörande betydelse för EU, en förteckning som regelbundet ska ses över av kommissionen.
- (37) För att ytterligare stödja ett effektivt genomförande av råvaruinitiativet bör medlemsstaterna också vidta åtgärder för bästa möjliga hantering av avfall som innehåller betydande mängder av råvaror av avgörande betydelse, med beaktande av ekonomisk och teknisk genomförbarhet samt miljö- och hälsofördelar. De bör också i sina avfallsplaner inkludera lämpliga nationella åtgärder för insamling, sortering och återvinning av avfall som innehåller stora mängder av dessa råvaror. Åtgärderna bör tas med i avfallsplanerna när de uppdateras för första gången efter detta direktivs ikraftträdande. Kommissionen bör tillhandahålla information om relevanta produktgrupper och avfallsflöden på unionsnivå. Tillhandahållandet av den informationen hindrar dock inte att medlemsstaterna vidtar åtgärder gällande andra råvaror som anses betydelsefulla för den nationella ekonomin.
- (38) När produkter, material och ämnen blir avfall kan förekomsten av farliga ämnen göra avfallet olämpligt för återvinning eller produktion av returråvaror av hög kvalitet. I linje med det sjunde miljöhandlingsprogrammet, som uppmanar till utveckling av giftfria materialkretslopp, är det därför nödvändigt att främja åtgärder som minskar halten av farliga ämnen i material och produkter, även återvunnet material, och se till att det ges tillräcklig information om förekomsten av farliga ämnen, och särskilt ämnen som inger mycket stora betänkligheter, under produkternas och materialens hela livscykel. För att uppnå dessa mål måste samstämmigheten inom unionsrätten om avfall, om kemikalier och om produkter förbättras och Europeiska kemikaliemyndigheten ges i uppdrag att se till att information om förekomsten av farliga ämnen, och särskilt ämnen som inger mycket stora betänkligheter, finns tillgänglig under produkternas och materialens hela livscykel, inklusive i avfallsledet.
- (39) En förbättrad resursanvändning kan också ge betydande nettobesparingar för unionens företag, myndigheter och konsumenter och samtidigt minska de sammanlagda årliga växthusgasutsläppen. Därför bör kommissionen före slutet av 2018 föreslå en huvudindikator och en panel med underindikatorer på resurseffektivitet för att övervaka framstegen mot målet att öka resurseffektiviteten på unionsnivå.
- (40) Att främja en hållbar bioekonomi kan bidra till att minska unionens beroende av importerade råvaror. Biobaserade återvunna produkter och komposterbara och biologiskt nedbrytbara produkter kan därför utgöra en möjlighet att ytterligare stimulera forskning och innovation och ersätta fossilbränslebaserade råvaror med förnybara resurser.
- (41) Medlemsstaterna bör, för att inte avfallshanteringen ska leda till en inlåsning av resurserna längre ner i avfallshierarkin, för att öka andelen avfall som förbereds för återanvändning och materialåtervinning, för att möjliggöra materialåtervinning av hög kvalitet och för att stimulera användningen av returråvaror av hög kvalitet, säkerställa ökad efterlevnad av skyldigheten att samla in avfall separat enligt artiklarna 10.2 och 11.1 i direktiv 2008/98/EG, inklusive skyldigheten att inrätta separat insamling av åtminstone pappers-, metall-, plast- och glasavfall, som

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (Ramdirektiv om en marin strategi) (EUT L 164, 25.6.2008, s. 19).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1).

medlemsstaterna skulle uppfylla senast 2015, och införa separat insamling av biologiskt avfall, farligt avfall från hushåll och textilavfall. När så är lämpligt bör farligt biologiskt avfall och förpackningsavfall som innehåller farliga ämnen omfattas av särskilda insamlingskrav.

- (42) Separat insamling kan ske genom insamling från dörr till dörr, inlämnings- och mottagningssystem eller andra insamlingsätt. Skyldigheten att samla in avfall separat kräver att avfallet hålls åtskilt efter typ och natur, men det bör vara möjligt att samla in vissa typer av avfall tillsammans förutsatt att detta inte hindrar materialåtervinning av hög kvalitet eller annan avfallsåtervinning i överensstämmelse med avfallshierarkin. Medlemsstaterna bör också tillåtas att frångå den allmänna skyldigheten att samla in avfall separat i andra vederbörligen motiverade fall, t.ex. om separat insamling av särskilda avfallsflöden i isolerade och glest befolkade områden orsakar negativ miljö- påverkan som inte uppvägs av de samlade miljövinster eller medför oskäliga ekonomiska kostnader. Medlemsstaterna bör, när de bedömer om de ekonomiska kostnaderna är oskäliga i olika fall, ta hänsyn till de samlade ekonomiska vinsterna med separat insamling, inbegripet i form av uteblivna direkta kostnader och kostnader för negativ miljö- och hälsopåverkan i samband med insamling och hantering av blandat avfall, inkomster från försäljning av returråvaror och möjligheten att utveckla marknader för sådant material samt bidrag från avfallsproducenter och produkters producenter, som ytterligare skulle kunna öka avfallshanteringsystemens kostnads-effektivitet.
- (43) Målen för förberedelse för återanvändning och materialåtervinning av kommunalt avfall bör höjas i syfte att ge betydande miljömässiga, ekonomiska och samhälleliga fördelar och påskynda övergången till en cirkulär ekonomi.
- (44) Genom en successiv höjning av de befintliga målen för förberedelse för återanvändning och materialåtervinning av kommunalt avfall bör det säkerställas att ekonomiskt värdefulla avfallsmaterial på ett ändamålsenligt sätt förbereds för återanvändning eller materialåtervinns, samtidigt som en hög nivå av skydd för människors hälsa och miljön säkerställs, och att ekonomiskt värdefulla råvaror i avfallet återförs till den europeiska ekonomin, och att det därigenom görs framsteg med råvaruinitiativet och skapandet av en cirkulär ekonomi.
- (45) Det finns stora skillnader bland medlemsstaterna när det gäller avfallshantering, särskilt beträffande materialåtervinning av kommunalt avfall. För att ta hänsyn till dessa skillnader bör de medlemsstater som under 2013 förberedde för återanvändning och materialåtervinning mindre än 20 % av sitt kommunala avfall eller deponerade mer än 60 % av sitt kommunala avfall, enligt uppgifter som rapporterats i OECD:s och Eurostats gemensamma enkät, få besluta om längre tid för att uppfylla de mål för förberedelse för återanvändning och materialåtervinning som fastställts för 2025, 2030 och 2035. Mot bakgrund av den genomsnittliga årliga ökningen som noterats i medlemsstaterna under de senaste 15 åren skulle dessa medlemsstater behöva öka sin kapacitet för materialåtervinning i en takt som ligger klart över det historiska genomsnittet för att kunna uppfylla målen. För att säkerställa att det görs kontinuerliga framsteg mot målen och att brister i genomförandet åtgärdas i tid bör medlemsstater som använder extra tid uppfylla olika delmål och ta fram en genomförandeplan baserad på utförliga kriterier.
- (46) För att garantera uppgifters tillförlitlighet är det viktigt att fastställa mer exakta bestämmelser för hur medlemsstaterna ska rapportera vad som verkligen materialåtervinns och förbereds för återanvändning och kan tillgodoräknas när det gäller uppnåendet av målen. Beräkningen av materialåtervinningsmålen bör baseras på vikten av det kommunala avfall som går in i materialåtervinning. I regel bör den faktiska mätningen av vikten av det kommunala avfall som räknas som materialåtervunnet ske vid den punkt där det kommunala avfallet går in i materialåtervinningsförfarandet. För att begränsa den administrativa bördan bör medlemsstaterna trots detta, på strikta villkor, och genom undantag från den allmänna regeln, tillåtas att fastställa vikten av det materialåtervunna kommunala avfallet genom att mäta mängden utgående avfall från ett sorteringsförfarande. Förluster av material som sker innan avfallet går in i materialåtervinningsförfarandet, t.ex. på grund av sortering eller annat inledande förfarande, bör inte räknas in i de avfallsvolymer som anges som materialåtervunna. Dessa förluster kan fastställas på grundval av elektroniska register, tekniska specifikationer, detaljerade regler om beräkningen av genomsnittliga förlusttal för olika avfallsflöden eller andra motsvarande åtgärder. Medlemsstaterna bör rapportera sådana åtgärder i de kvalitetskontrollrapporter som åtföljer de uppgifter om materialåtervinning av avfall som de rapporterar till kommissionen. De genomsnittliga förlusttalen bör helst fastställas vid de enskilda sorteringsanläggningarna och bör

kopplas till de olika huvudsakliga avfallskategorierna, olika källor (såsom hushåll eller handel), olika insamlings-system och olika typer av sorteringsförfaranden. Genomsnittliga förlusttal bör endast användas om det inte finns några andra tillförlitliga uppgifter, i synnerhet i samband med transport och export av avfall. Viktförluster av material eller ämnen på grund av fysiska eller kemiska omvandlingsprocesser som ingår i det materialåtervinnings-förfarande genom vilket avfallsmaterial faktiskt upparbetas till produkter, material eller ämnen bör inte dras av från vikten av det avfall som rapporteras som materialåtervunnet.

- (47) I och med anpassningen av definitionerna i Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG⁽¹⁾, direktiv 2000/53/EG, direktiv 2006/66/EG, direktiv 2008/98/EG och direktiv 2012/19/EU är bestämmelsen i artikel 6 i direktiv 2008/98/EG om att räkna in avfall som upphör att vara avfall med avseende på de återvinnings- och materialåtervinningsmål som fastställs i dessa direktiv inte längre nödvändig. Material som upphör att vara avfall genom ett återvinnings- eller materialåtervinningsförfarande kommer att tillgodoräknas när det gäller uppnåendet av respektive återvinnings- eller materialåtervinningsmål i dessa direktiv i överensstämmelse med tillämpliga beräkningsmetoder. Om avfallsmaterial upphör att vara avfall till följd av ett förberedande förfarande innan det faktiskt upparbetas kan sådant material räknas som materialåtervunnet om det senare ska upparbetas till produkter, material eller ämnen, antingen för det ursprungliga ändamålet eller för andra ändamål. Material som upphört att vara avfall och som ska användas som bränsle eller annan energikälla, som återfylls eller bortskaffas eller som ska användas i något förfarande som har samma syfte som avfallsåtervinning, med undantag för förberedelse för återanvändning och materialåtervinning, får inte tillgodoräknas när det gäller uppnåendet av materialåtervinnings-målen.
- (48) Om beräkningen av materialåtervinningskvoten tillämpas på aerobisk eller anaerobisk behandling av biologiskt nedbrytbart avfall kan mängden avfall som går in i en aerobisk eller anaerobisk behandling räknas som materia-låtervunnet om behandlingen resulterar i något som ska användas som en materialåtervunnet produkt, ett materialåtervunnet material eller ett materialåtervunnet ämne. Resultatet av sådan behandling är oftast kompost eller rötrest, men andra resultat skulle också kunna beaktas om det innehåller jämförbara mängder återvunnet innehåll i förhållande till mängden behandlat biologiskt nedbrytbart avfall. I andra fall, och i linje med definitionen av materialåtervinning, får upparbetning av biologiskt nedbrytbart avfall till material som ska användas som bränsle eller annan energikälla, som bortskaffas eller som ska användas i något annat förfarande som har samma syfte som avfallsåtervinning annat än förberedelse för återanvändning och materialåtervinning inte tillgodoräknas när det gäller uppnåendet av materialåtervinningsmålen.
- (49) Vid beräkningen av om målen för förberedelse för återanvändning och materialåtervinning uppnås, bör medlems-staterna kunna räkna in materialåtervinning av metaller som sorterats ut efter förbränning av kommunalt avfall. För att säkerställa en enhetlig beräkning av dessa uppgifter bör kommissionen anta närmare bestämmelser om kvalitetskriterier för materialåtervunna metaller samt om beräkning, kontroll och rapportering av uppgifter.
- (50) Om avfall exporteras från unionen för förberedelse för återanvändning eller materialåtervinning bör medlems-staterna använda sig av de inspektionsbefogenheter som föreskrivs i artikel 50.4c i förordning (EG) nr 1013/2006 för att kräva styrkande dokument för att fastställa om en transport är avsedd för återvinningsförfaranden som uppfyller kraven i artikel 49 i den förordningen och därför hanteras på ett miljövänligt sätt i en anläggning som drivs i enlighet med hälso- och miljöskyddsnormer som i stort sett motsvarar normerna i unionslagstiftningen. Medlemsstaterna skulle vid utförandet av denna uppgift kunna samarbeta med andra relevanta aktörer, såsom de behöriga myndigheterna i mottagarlandet, oberoende tredje parts kontrollorgan eller organisationer som med avseende på utökat producentansvar genomför skyldigheter för produkters producenters räkning, som etablerats enligt system för utökat producentansvar, vilka kan utföra fysiska och andra kontroller av anläggningar i tredje-länder. Medlemsstaterna bör i kvalitetskontrollrapporten som åtföljer uppgifterna om uppnåendet av målen rap-portera om åtgärderna för att genomföra skyldigheten att säkerställa att avfall som exporteras från unionen behandlas under i stort sett likvärdiga förhållanden som dem som krävs enligt relevant unionsrätt på miljöområdet.
- (51) För att se till att detta direktiv genomförs på ett bättre, punktligare och enhetligare sätt och för att föregripa brister i genomförandet, bör ett system för tidiga varningsrapporter inrättas så att brister kan upptäckas och åtgärdas innan tidsfristerna för att uppfylla målen går ut.
- (52) Industriavfall, vissa delar av avfall från handeln och utvinningsavfall är extremt diversifierade i fråga om samman-sättning och volym, och skiljer sig mycket åt beroende på medlemsstatens ekonomiska struktur, den avfalls-genererande industri- eller handelssektorns struktur och industri- eller företagstätheten i ett givet geografiskt

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG av den 20 december 1994 om förpackningar och förpackningsavfall (EGT L 365, 31.12.1994, s. 10).

område. För industri- och utvinningsavfall har det därför i de flesta fall ansetts lämpligt med en industriellt inriktad ansats för att lösa särskilda frågor kring hanteringen av en viss typ av avfall, med användning av referensdokument för bästa tillgängliga teknik och liknande instrument. Förpackningsavfall från industri- och handelssektorer, inklusive förbättringar på dessa områden, bör emellertid även fortsättningsvis omfattas av kraven i direktiven 94/62/EG och 2008/98/EG. I syfte att ytterligare utforska potentialen för ökad förberedelse för återvändning och materialåtervinning av avfall från handeln, icke-farligt industriavfall och andra viktiga avfallsflöden bör kommissionen överväga att fastställa mål för dessa avfallsflöden.

- (53) För att säkerställa att målen för unionsrätten på avfallsområdet fortsätter att uppfyllas är det viktigt att kommissionen ser över de bortskaffningsförfaranden som förtecknas i bilaga I till direktiv 2008/98/EG. Översynen bör genomföras mot bakgrund av artikel 13 i det direktivet och med beaktande av relevant information, såsom den internationella utvecklingen, särskilt när det gäller Baselkonventionen av den 22 mars 1989 om kontroll av gränsöverskridande transporter och slutligt omhändertagande av farligt avfall⁽¹⁾.
- (54) Farligt avfall från hushåll i form av t.ex. farligt avfall från färg, lack, lösningsmedel och rengöringsmedel bör också samlas in separat för att undvika att kommunalt avfall kontamineras av farliga avfallsfraktioner som kan sänka materialåtervinningskvaliteten och för att säkerställa miljövänlig hantering av det farliga avfallet. I detta avseende finns redan särskilda insamlingskyldigheter för avfall i form av elektrisk och elektronisk utrustning och förbrukade batterier och ackumulatörer som produceras av hushåll.
- (55) Att samla in spilloljor separat och förhindra att de blandas med andra typer av avfall eller ämnen är mycket viktigt för att säkerställa att hanteringen av dem ger bästa möjliga övergripande resultat ur miljösynpunkt. Vid behandlingen av spilloljor bör man prioritera regenerering eller alternativt annat materialåtervinningsförfarande som ur miljösynpunkt ger ett likvärdigt eller ett bättre övergripande resultat än regenerering. I syfte att ytterligare förbättra behandlingen av spilloljor bör kommissionen överväga och om så är lämpligt föreslå åtgärder för att förbättra behandlingen av spilloljor, inklusive kvantitativa mål för regenereringen av dem. Under denna översyn bör uppmärksamhet ägnas åt olika behandlingsalternativ när det gäller regenereringen av spilloljor samt åt kvaliteten på och slutanvändningen av de regenererade och materialåtervunna produkterna.
- (56) För att inte avfallsbehandling ska leda till en inlåsning av resurser längre ner i avfallshierarkin, för att möjliggöra materialåtervinning av hög kvalitet och för att stimulera användningen av sekundära råvaror av hög kvalitet bör medlemsstaterna säkerställa att biologiskt avfall insamlas separat och genomgår materialåtervinning där högt ställda miljöskyddskrav uppfylls och där resultatet uppfyller relevanta normer för hög kvalitet.
- (57) Detta direktiv fastställer långsiktiga mål för avfallshanteringen i unionen och ger ekonomiska aktörer och medlemsstaterna tydlig vägledning för de investeringar som krävs för att uppnå dessa mål. När medlemsstaterna utarbetar sina nationella avfallsplaner och planerar investeringar i infrastruktur för avfallshantering bör de bedöma och beakta vilka investeringar och andra finansiella medel som krävs, också för lokala myndigheter. Bedömningen bör tas med i avfallsplanerna eller i andra strategiska dokument. I detta sammanhang bör medlemsstaterna använda investeringar på lämpligt sätt, inbegripet genom unionsmedel, genom att prioritera förebyggande, vilket inkluderar återanvändning, förberedelse för återanvändning och materialåtervinning, i linje med avfallshierarkin. Kommissionen bör hjälpa behöriga myndigheter att utarbeta en ändamålsenlig budgetram, inbegripet genom användning av unionsmedel om så är lämpligt, för att genomföra kraven i detta direktiv i enlighet med avfallshierarkin och för att stödja innovativ teknik och avfallshantering.
- (58) Det är fortfarande problematiskt att säkerställa en korrekt hantering av farligt avfall i unionen, och uppgifter om behandlingen av sådant avfall saknas delvis. Det är därför nödvändigt att stärka systemen för registrering och spårbarhet genom att inrätta elektroniska register för farligt avfall i medlemsstaterna. Elektronisk insamling av uppgifter bör utvidgas till andra avfallstyper, när det är lämpligt, för att underlätta företags och förvaltningsregisterföring och för att förbättra övervakningen av avfallsflöden i unionen.
- (59) De genomföranderapporter som medlemsstaterna utarbetar vart tredje år har inte visat sig vara ett effektivt verktyg för att kontrollera att lagstiftningen efterlevs eller säkerställa ett korrekt genomförande, och de ger upphov till onödiga administrativa bördor. Det är därför lämpligt att upphäva bestämmelser som ålägger medlemsstaterna att utarbeta sådana rapporter. I stället bör efterlevnadskontrollen baseras uteslutande på de uppgifter som medlemsstaterna varje år rapporterar till kommissionen.

⁽¹⁾ EGT L 39, 16.2.1993, s. 3.

- (60) Medlemsstaternas rapportering av uppgifter är av avgörande betydelse för att kommissionen ska kunna bedöma hur unionsavfallsrätten efterlevs i medlemsstaterna. Uppgifternas kvalitet, tillförlitlighet och jämförbarhet bör förbättras genom att man inrättar en gemensam kontaktpunkt för samtliga avfallsuppgifter, tar bort obsoleta rapporteringskrav, utför riktmärkning av de nationella rapporteringsmetoderna och inför en kvalitetskontrollrapport. När medlemsstaterna rapporterar om hur målen i unionslagstiftningsakter om avfall har uppnåtts bör de därför använda de senaste regler som tagits fram av kommissionen och metoder som utvecklats av medlemsstaternas de respektive nationella behöriga myndigheter med ansvar för genomförandet av detta direktiv.
- (61) För att underlätta korrekt tolkning och genomförande av de krav som fastställs i direktiv 2008/98/EG bör riktlinjer för kraven tas fram och ses över regelbundet och utbyte av information, och bästa praxis bland medlemsstaterna om det praktiska genomförandet och verkställigheten av dessa krav bör säkerställas. Sådana riktlinjer och sådant utbyte av information och bästa praxis bör bl.a. främja en gemensam förståelse och praktisk tillämpning av definitionen av *avfall* inbegripet termen *göra sig av med* och bör beakta cirkulära affärsmodeller där t.ex. ett ämne eller föremål överförs från en innehavare till en annan innehavare utan att avsikten är att göra sig av med ämnet eller föremålet.
- (62) I syfte att komplettera eller ändra direktiv 2008/98/EG bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på artiklarna 7.1, 9.8, 11a.10, 27.1, 27.4, 38.2 och 38.3 i det direktivet, i deras lydelse enligt det här direktivet. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning ⁽¹⁾. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (63) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av direktiv 2008/98/EG bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på artiklarna 5.2, 6.2, 8.5, 9.7, 11a.9, 33.2, 35.5 och 37.7 i det direktivet, i deras lydelse enligt det här direktivet. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽²⁾.
- (64) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att förbättra avfallshandlingen inom unionen, och därigenom bidra till skydd, bevarande och förbättring av miljöns kvalitet, havens hälsa och säkra livsmedel från haven genom minskning av marint skräp, samt varsamt och rationellt utnyttjande av unionens naturresurser, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av enskilda medlemsstaterna, utan snarare, på grund av åtgärdernas omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (65) Direktiv 2008/98/EG bör därför ändras i enlighet med detta.
- (66) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument av den 28 september 2011 ⁽³⁾, har medlemsstaterna åtagit sig att, när det är motiverat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Lagstiftaren anser att det är motiverat att sådana dokument översänds avseende detta direktiv.
- (67) Detta direktiv har antagits med beaktande av de åtaganden som fastslås i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning, och det bör genomföras och tillämpas i enlighet med riktlinjerna i det avtalet.

⁽¹⁾ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽³⁾ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1
Ändringar

Direktiv 2008/98/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 ska ersättas med följande:

”Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

I detta direktiv fastställs åtgärder som syftar till att skydda miljön och människors hälsa genom att förebygga eller minska genereringen av avfall, de negativa följderna av generering och hantering av avfall samt minska resursanvändningens allmänna påverkan och få till stånd en effektivisering av denna användning, vilka är av avgörande betydelse för övergången till en cirkulär ekonomi och för att garantera unionens konkurrenskraft på lång sikt.”

2. I artikel 2.2 ska följande led läggas till:

”e) Ämnen som är avsedda för användning som foderråvaror enligt definitionen i artikel 3.2 g i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2009 (*) och inte består av eller innehåller animaliska biprodukter.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2009 av den 13 juli 2009 om utsläppande på marknaden och användning av foder, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1831/2003 och om upphävande av rådets direktiv 79/373/EEG, kommissionens direktiv 80/511/EEG, rådets direktiv 82/471/EEG, 83/228/EEG, 93/74/EEG, 93/113/EG och 96/25/EG samt kommissionens beslut 2004/217/EG (EUT L 229, 1.9.2009, s. 1).”

3. Artikel 3 ska ändras på följande sätt:

- a) Följande punkter ska införas:

”2a. *icke-farligt avfall*: avfall som inte omfattas av punkt 2,

2b. *kommunalt avfall*:

- a) blandat avfall och separat insamlat avfall från hushåll, inklusive papper och kartong, glas, metall, plast, biologiskt avfall, trä, textilier, förpackningar, avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning, förbrukade batterier och ackumulatörer samt grovavfall, inklusive madrasser och möbler,
- b) blandat avfall och separat insamlat avfall från andra källor om sådant avfall till sin art och sammansättning liknar avfall från hushåll,

Kommunalt avfall omfattar inte avfall från tillverkning, jordbruk, skogsbruk, fiske, septiktankar, avloppsnät och rening av avlopp, inklusive avloppsslam, uttjänta fordon eller bygg- och rivningsavfall.

Denna definition påverkar inte ansvarsfördelningen mellan offentliga och privata aktörer gällande avfallshantering.

2c. *bygg- och rivningsavfall*: avfall som genererats från bygg- och rivningsverksamhet.”

- b) Led 4 ska ersättas med följande:

”4. *biologiskt avfall*: biologiskt nedbrytbart trädgårds- och parkavfall, livsmedels- och köksavfall från hushåll, kontor, restauranger, grossister, matsalar, catering och detaljhandelslokaler och jämförbart avfall från livsmedelsindustrin.”

c) Följande led ska införas:

"4a. *livsmedelsavfall*: alla livsmedel enligt definitionen i artikel 2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 (*) som har blivit avfall.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet (EGT L 31, 1.2.2002, s. 1)."

d) Led 9 ska ersättas med följande:

"9. *avfallshantering*: insamling, transport, återvinning (inklusive sortering) och bortskaffande av avfall, inklusive kontroll av sådan verksamhet och efterbehandling av platser för bortskaffande av avfall, inklusive åtgärder som en handlare eller mäklare vidtar,".

e) Led 12 c ska ersättas med följande:

"c) halten av farliga ämnen i material och produkter,".

f) Följande led ska införas:

"15a. *resursåtervinning*: alla former av återvinning förutom energiåtervinning och upparbetning till material som ska användas som bränsle eller annan energikälla. Det inkluderar bl.a. förberedelse för återanvändning, materialåtervinning och återfyllnad,".

g) Följande led ska införas:

"17a. *återfyllnad*: alla former av återvinning där lämpligt icke-farligt avfall används för återställningsändamål i utgrävda områden eller vid landskapsmodulering. Avfall som används för återfyllnad ska ersätta material som inte utgör avfall, vara lämpligt för de ovannämnda ändamålen och begränsas till den mängd som är absolut nödvändig för att uppfylla dessa ändamål,".

h) Följande led ska läggas till:

"21. *system för utökat producentansvar*: en uppsättning åtgärder som medlemsstaterna vidtagit för att säkerställa att produkters producenter bär ekonomiskt ansvar eller ekonomiskt och organisatoriskt ansvar för hanteringen av avfallsledet i en produkts livscykel."

4. I artikel 4 ska följande punkt läggas till:

"3. Medlemsstaterna ska använda sig av ekonomiska styrmedel och andra åtgärder för att ge incitament för tillämpning av avfallshierarkin, t.ex. de som anges i bilaga IVa eller andra lämpliga styrmedel och åtgärder."

5. Artikel 5 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska inledningen ersättas med följande:

"1. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder för att se till att ett ämne eller ett föremål som uppkommer genom en produktionsprocess vars huvudsyfte inte är att producera detta ämne eller föremål inte betraktas som avfall utan som en biprodukt om följande villkor är uppfyllda:".

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa närmare kriterier för enhetlig tillämpning av de i punkt 1 angivna villkoren för specifika ämnen eller föremål.

Dessa detaljerade kriterier ska säkerställa en hög miljö- och hälsoskyddsnivå och underlätta en varsam och rationell användning av naturresurser.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 39.2. Kommissionen ska, när den antar dessa genomförandeakter, utgå från de strängaste och mest miljöskyddande kriterierna som medlemsstaterna antagit i enlighet med punkt 3 i den här artikeln, och ska prioritera reproducerbara metoder från industriell symbios vid utarbetandet av de närmare kriterierna."

c) Följande punkt ska läggas till:

”3. Om inga kriterier har fastställts på unionsnivå enligt punkt 2 får medlemsstaterna fastställa närmare kriterier för tillämpningen av de villkor som anges i punkt 1 på specifika ämnen eller föremål.

Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om dessa närmare kriterier i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1535 (*) om så krävs enligt det direktivet.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1535 av den 9 september 2015 om ett informationsförfarande beträffande tekniska föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster (EUT L 241, 17.9.2015, s. 1).”

6. Artikel 6 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Inledningen och led a ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder för att se till att avfall som har genomgått materialåtervinning eller något annat återvinningsförfarande ska anses ha upphört att vara avfall om det uppfyller följande villkor:

a) Ämnet eller föremålet ska användas för specifika ändamål.”

ii) Andra stycket ska utgå.

b) Punkterna 2, 3 och 4 ska ersättas med följande:

”2. Kommissionen ska övervaka framtagandet av nationella kriterier i medlemsstaterna för när avfall upphör att vara avfall i medlemsstaterna och på dessa grunder bedöma behovet av att utveckla unionsomfattande kriterier. För detta ändamål och när det är lämpligt ska kommissionen anta genomförandeakter för att fastställa närmare kriterier för en enhetlig tillämpning av de i punkt 1 angivna villkoren på vissa kategorier av avfall.

Dessa närmare kriterier ska säkerställa en hög miljö- och hälsoskyddsnivå och underlätta en varsam och rationell användning av naturresurser. De ska omfatta

a) tillåtet avfall som insatsmaterial för återvinningsförfarandet,

b) tillåtna behandlingsprocesser och behandlingsmetoder,

c) kvalitetskriterier för material som upphört att vara avfall till följd av ett återvinningsförfarande i linje med tillämpliga produktstandarder, inklusive vid behov gränsvärden för föroreningar,

d) krav på att hanteringssystem ska kunna visa att de uppfyller kriterierna för när avfall upphör att vara avfall, bl.a. för kontroll och egenkontroll samt ackreditering, i förekommande fall, och

e) ett krav på försäkran om överensstämmelse.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 39.2.

Kommissionen ska, när den antar dessa genomförandeakter, beakta de relevanta kriterierna som medlemsstaterna fastställt i enlighet med punkt 3, och utgå från de strängaste och mest miljöskyddande kriterierna.

3. Om inga kriterier har fastställts på unionsnivå enligt punkt 2 får medlemsstaterna fastställa närmare kriterier för tillämpningen av de villkor som anges i punkt 1 på vissa kategorier av avfall. De närmare kriterierna ska beakta ämnets eller föremålets alla eventuella negativa miljö- och hälsoeffekter och ska uppfylla kraven i punkt 2 a–e.

Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om dessa kriterier i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1535 om så krävs enligt det direktivet.

4. Om kriterier inte har fastställts vare sig på unionsnivå eller på nationell nivå enligt punkt 2 respektive 3 får en medlemsstat besluta i det enskilda fallet, eller vidta lämpliga åtgärder för att kontrollera, att visst avfall har upphört att vara avfall, på grundval av villkoren i punkt 1, samt vid behov med beaktande av kraven i punkt 2 a–e och med hänsyn till gränsvärdena för föroreningar och alla eventuella negativa miljö- och hälsoeffekter. Sådana beslut i det enskilda fallet behöver inte anmälas till kommissionen i enlighet med direktiv (EU) 2015/1535.

Medlemsstaterna får elektroniskt offentliggöra information om beslut i det enskilda fallet och om resultaten av behöriga myndigheters kontroller.”

c) Följande punkt läggs till:

”5. En fysisk eller juridisk person som

a) för första gången använder ett material som har upphört att vara avfall och inte har släppts ut på marknaden, eller

b) släpper ut ett material på marknaden för första gången sedan det upphört att vara avfall

ska se till att materialet uppfyller relevanta krav enligt tillämplig kemikalie- och produktlagstiftning. Villkoren i punkt 1 måste uppfyllas innan kemikalie- och produktlagstiftningen tillämpas på det material som har upphört att vara avfall.”

7. Artikel 7 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska första meningen ersättas med följande:

”1. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 38a för att komplettera detta direktiv genom att fastställa, och i enlighet med punkterna 2 och 3 i den här artikeln se över, en förteckning över avfall.”

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. En medlemsstat får betrakta avfall som farligt avfall om det, trots att det inte tas upp som farligt i förteckningen över avfall, har minst en av de egenskaper som anges i bilaga III. Medlemsstaten ska utan dröjsmål anmäla sådana fall till kommissionen och förse kommissionen med all relevant information. På grundval av inkomna anmälningar ska förteckningen ses över för beslut om en justering av denna.”

c) Punkt 5 ska utgå.

8. Artikel 8 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska följande stycken läggas till:

”Om sådana åtgärder omfattar införandet av system för utökat producentansvar ska de allmänna minimikraven i artikel 8a tillämpas.

Medlemsstaterna får besluta att produkters producenter som på eget initiativ tar det ekonomiska eller det ekonomiska och organisatoriska ansvaret för hanteringen av avfallsledet i en produkts livscykel bör tillämpa vissa eller samtliga av de allmänna minimikraven i artikel 8a.”

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Medlemsstaterna får vidta lämpliga åtgärder för att uppmuntra utformningen av produkter och produktkomponent som minskar inverkan på miljön och genereringen av avfall under produktionen och den efterföljande användningen av produkterna och i syfte att säkerställa att återvinning och bortskaffande av produkter som har blivit avfall sker i enlighet med artiklarna 4 och 13.

Sådana åtgärder kan bland annat uppmuntra till utveckling, produktion och marknadsföring av produkter och produktkomponenter som lämpar sig för flerfaldig användning, som innehåller återvunnet material, som är hållbara ur teknisk synvinkel och lätta att reparera och som, när de blivit avfall, lämpar sig för förberedelse för återanvändning och materialåtervinning i syfte att göra det lättare att genomföra avfallshierarkin korrekt. Åtgärderna ska beakta produkters inverkan under hela deras livscykel, avfallshierarkin och, när så är lämpligt, möjligheten till upprepad materialåtervinning.”

c) Följande punkt ska läggas till:

"5. Kommissionen ska organisera ett informationsutbyte mellan medlemsstaterna och de aktörer som deltar i utökade system för producentansvar om det praktiska genomförandet av de allmänna minimikrav som fastställs i artikel 8a. Detta omfattar bland annat informationsutbyte om bästa praxis för att säkerställa lämplig styrning, gränsöverskridande samarbete om system för utökad producentansvar och en smidigt fungerande inre marknad, om organisatoriska förhållanden och övervakning av organisationer som med avseende på utökad producentansvar genomför skyldigheter för produkters producenters räkning, om anpassningen av ekonomiska bidrag, om urvalet av aktörer för avfallshantering och om förebyggandet av nedskräpning. Kommissionen ska offentliggöra resultaten av detta informationsutbyte och får tillhandahålla riktlinjer om dessa och andra relevanta aspekter.

Kommissionen ska i samråd med medlemsstaterna offentliggöra riktlinjer om gränsöverskridande samarbete om system för utökad producentansvar och om anpassningen av de ekonomiska bidrag som avses i artikel 8a.4 b.

Kommissionen får, om det behövs för att undvika snedvridning av den inre marknaden, anta genomförandeakter i syfte att fastställa kriterier för enhetlig tillämpning av artikel 8a.4 b, utan att därmed exakt bestämma bidragens storlek. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 39.2."

9. Följande artikel ska införas:

"Artikel 8a

Allmänna minimikrav för system för utökad producentansvar

1. Om system för utökad producentansvar inrättas i enlighet med artikel 8.1, och även enligt andra unionslagstiftningsakter, ska medlemsstaterna

- a) fastställa tydliga roller och ansvarsområden för alla relevanta inblandade aktörer, däribland produkters producenter som släpper ut produkter på medlemsstatens marknad, organisationer som med avseende på utökad producentansvar genomför skyldigheter för deras räkning, privata eller offentliga aktörer på avfallsområdet, lokala myndigheter och, i tillämpliga fall, aktörer inom återanvändning och förberedelse för återanvändning och företag inom den sociala ekonomin,
- b) fastställa avfallshanteringsmål, i linje med avfallshierarkin, i syfte att uppnå åtminstone de kvantitativa mål som är relevanta för det utökade producentansvarssystemet enligt detta direktiv samt Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG, direktiv 2000/53/EG, direktiv 2006/66/EG och direktiv 2012/19/EU (*), och fastställa andra kvantitativa och/eller kvalitativa mål som anses relevanta för systemet för utökad producentansvar,
- c) säkerställa att ett rapporteringssystem inrättas för att samla in uppgifter om produkter som släpps ut på medlemsstatens marknad av produkters producenter som omfattas av utökad producentansvar och uppgifter om insamling och behandling av avfall från dessa produkter, i tillämpliga fall med angivande av avfallsflödena samt andra uppgifter som är relevanta för tillämpningen av led b,
- d) säkerställa likabehandling av produkters producenter oavsett deras ursprung eller storlek, utan att lägga en oproportionerlig regelbörda på producenter, inbegripet små och medelstora företag, av små mängder produkter.

2. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att se till att avfallsinnehavare som omfattas av de system för utökad producentansvar som inrättats i enlighet med artikel 8.1 informeras om avfallsförebyggande åtgärder, anläggningar för återanvändning och förberedelse för återanvändning, återtagande- och insamlingssystem samt förebyggande av nedskräpning. Medlemsstaterna ska också vidta åtgärder för att skapa incitament för avfallsinnehavarna att ta ansvar för att lämna sitt avfall till de system för separat insamling som finns tillgängliga, särskilt, när så är lämpligt, genom ekonomiska incitament eller föreskrifter.

3. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att alla produkters producenter eller organisationer som med avseende på utökad producentansvar genomför skyldigheter för produkters producenters räkning

- a) har ett tydligt avgränsat täckningsområde vad gäller geografiskt område, produkter och material utan att begränsa dessa områden till de där avfallsinsamling och avfallshantering är mest lönsamt,
- b) tillhandahåller tillgång till avfallsinsamlingssystem i lämplig omfattning, inom de områden som anges i led a,

- c) har de ekonomiska medel eller de ekonomiska och organisatoriska medel som krävs för att fullgöra sina skyldigheter inom utökat producentansvar,
- d) inrättat ett lämpligt system för egenkontroll, i relevanta fall kompletterat med regelbundna oberoende kontroller för att bedöma
 - i) den ekonomiska förvaltningen, inklusive efterlevnaden av kraven i punkt 4 a och b,
 - ii) kvaliteten på de uppgifter som samlas in och rapporteras i enlighet med punkt 1 c i denna artikel, och kraven i förordning (EG) nr 1013/2006,
- e) offentliggör information om uppnåendet av de avfallshanteringsmål som avses i punkt 1 b och, vid kollektivt fullgörande av skyldigheter inom utökat producentansvar, även information om
 - i) ägande och medlemskap,
 - ii) de ekonomiska bidrag som betalas av produkters producenter per såld enhet eller per ton av produkten som släpps ut på marknaden,
 - iii) förfarandet för val av aktörer för avfallshantering.

4. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att de ekonomiska bidrag som betalas av produktens producent för att fullgöra sina skyldigheter inom utökat producentansvar

- a) täcker följande kostnader för de produkter som producenten släpper ut på den berörda medlemsstatens marknad:
 - kostnader för separat insamling, efterföljande transport och behandling av avfall, inklusive behandling som krävs för att uppfylla unionens avfallshanteringsmål samt kostnader som krävs för att uppfylla andra mål enligt punkt 1 b, med beaktande av intäkterna från återanvändning, från försäljning av returråvaror från dess produkter och från uttagna depositionsavgifter,
 - kostnader för tillhandahållande av lämplig information till avfallsinnehavare i enlighet med punkt 2,
 - kostnader för insamling och rapportering av uppgifter i enlighet med punkt 1 c,

Detta led ska inte tillämpas på system för utökat producentansvar som inrättats i enlighet med direktiv 2000/53/EG, 2006/66/EG eller 2012/19/EU.

- b) vid kollektivt fullgörande av skyldigheter inom utökat producentansvar, när så är möjligt anpassas till enskilda produkter eller grupper av liknande produkter, särskilt med hänsyn till deras hållbarhet, reparerbarhet, återanvändbarhet och materialåtervinningsbarhet, samt till förekomsten av farliga ämnen, varigenom en livscykelstrategi ska tillämpas och en anpassning göras utifrån kraven i relevant unionsrätt och dessutom, i förekommande fall, harmoniserade kriterier tas som utgångspunkt för att säkerställa en smidigt fungerande inre marknad, och
- c) inte överstiger de kostnader som krävs för att tillhandahålla avfallshantering på ett kostnadseffektivt sätt. Sådana kostnader ska på ett transparent sätt fastställas mellan de berörda aktörerna.

Medlemsstaterna får, om det behövs för att säkerställa korrekt avfallshantering och ekonomisk bärkraft för systemet för utökat producentansvar, frånga den ekonomiska ansvarsfördelning som anges i led a förutsatt att

- i) produkters producenter bär minst 80 % av de nödvändiga kostnaderna för de system för utökat producentansvar som inrättats för att uppnå avfallshanteringsmål i unionslagstiftningsakter,
- ii) produkters producenter bär minst 80 % av de nödvändiga kostnaderna för de system för utökat producentansvar som inrättats den 4 juli 2018, eller efter detta datum, för att uppnå avfallshanteringsmålen i enbart medlemsstatens lagstiftning,
- iii) produkters producenter bär minst 50 % av de nödvändiga kostnaderna för de system för utökat producentansvar som inrättats före den 4 juli 2018 för att uppnå avfallshanteringsmålen i enbart medlemsstatens lagstiftning,

och förutsatt att de återstående kostnaderna bärs av de ursprungliga avfallsproducenterna eller distributörerna.

Detta undantag får inte användas för att sänka den andel av kostnaderna som bärs av produkters producenter inom system för utökat producentansvar som inrättats före den 4 juli 2018.

5. Medlemsstaterna ska inrätta ett lämpligt system för övervakning och kontroll av efterlevnad i syfte att säkerställa att produkters producenter och organisationer som med avseende på utökat producentansvar genomför skyldigheter för deras räkning, inklusive vid distansförsäljning, att de ekonomiska medlen används på ett korrekt sätt, och att alla aktörer som deltar i genomförandet av systemen för utökat producentansvar rapporterar tillförlitliga uppgifter.

Om det i en medlemsstat finns flera organisationer som med avseende på utökat producentansvar genomför skyldigheter för produkters producenters räkning, ska den berörda medlemsstaten utse minst ett organ utan privata intressen eller en myndighet som ska övervaka genomförandet av skyldigheterna med avseende på utökat producentansvar.

Varje medlemsstat ska ge produkters producenter, som är etablerade i en annan medlemsstat och släpper ut produkter på dess territorium, möjlighet att utse en juridisk eller fysisk person som är etablerad på dess territorium till behörigt ombud som ska ansvara för att producentens skyldigheter inom system för utökat producentansvar fullgörs på dess territorium.

Medlemsstaterna får, för övervakning och kontroll av att produktens producents skyldigheter med avseende på system för utökat producentansvar fullgörs, fastställa krav, exempelvis registrerings-, informations- och rapporteringskrav, som ska uppfyllas av en juridisk eller fysisk person som utses till behörigt ombud på dess territorium.

6. Medlemsstaterna ska säkerställa en löpande dialog mellan relevanta aktörer som deltar i genomförandet av system för utökat producentansvar, inklusive producenter och distributörer, privata eller offentliga aktörer på avfallsområdet, lokala myndigheter, civilsamhällesorganisationer och, i tillämpliga fall, aktörer inom den sociala ekonomin, nätverk för återanvändning och reparation och aktörer inom förberedelse för återanvändning.

7. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att säkerställa att system för utökat producentansvar som har inrättats före den 4 juli 2018, följer denna artikel senast den 5 januari 2023.

8. Tillhandahållandet av information till allmänheten enligt denna artikel ska inte påverka konfidentialiteten för kommersiellt känsliga uppgifter i överensstämmelse med relevant unionsrätt och nationell rätt.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/19/EU av den 4 juli 2012 om avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning (WEEE) (EUT L 197, 24.7.2012, s. 38)."

10. Artikel 9 ska ersättas med följande:

"Artikel 9

Förebyggande av avfall

1. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att förebygga avfallsgenerering. Åtgärderna ska åtminstone
 - a) främja och stödja hållbara produktions- och konsumtionsmodeller,
 - b) uppmuntra utformning, tillverkning och användning av produkter som är resurseffektiva, hållbara (bland annat i fråga om livslängd och frånvaro av planerat åldrande), reparerbara, återanvändningsbara och uppgraderingsbara,
 - c) rikta in sig på produkter som innehåller råvaror av avgörande betydelse, för att förhindra att dessa produkter blir avfall,
 - d) uppmuntra återanvändning av produkter och inrättandet av system som främjar reparation och återanvändning, särskilt för elektrisk och elektronisk utrustning, textilier, möbler samt förpackningar, byggnadsmaterial och byggprodukter,

- e) uppmuntra på lämpligt sätt och utan att det påverkar immateriella äganderättigheter, tillgången till reservdelar, bruksanvisningar, teknisk information eller andra instrument eller annan utrustning eller programvara som gör att produkter kan repareras och återanvändas utan att kvaliteten eller säkerheten äventyras,
- f) minska avfallsgenerering i processer inom industriproduktion, mineralutvinning, tillverkning och bygg- och rivningsverksamhet, med beaktande av bästa tillgängliga teknik,
- g) minska generering av livsmedelsavfall i primärproduktionen, inom bearbetning och tillverkning, i detaljhandel och annan livsmedelsdistribution, i restauranger och cateringtjänster samt i hushållen som ett bidrag till FN:s mål för hållbar utveckling att globalt halvera livsmedelsavfallet per capita på detaljhandels- och konsumentnivå och minska livsmedelsförluster längs produktions- och leveranskedjan senast 2030,
- h) uppmuntra livsmedelsdonationer och annan omfördelning av livsmedel, så att användningen som människoföda prioriteras framför att livsmedlen används som foder eller upparbetas till icke-livsmedelsprodukter,
- i) främja en minskning av halten av farliga ämnen i material och produkter, utan att det påverkar harmoniserade rättsliga krav som fastställs på unionsnivå för materialen och produkterna, och se till att alla leverantörer av en vara enligt definitionen i artikel 3.33 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 (*) tillhandahåller den information som avses i artikel 33.1 i den förordningen till Europeiska kemikaliemyndigheten från och med den 5 januari 2021,
- j) minska genereringen av avfall, i synnerhet avfall som inte är lämpligt för förberedelse för återanvändning eller materialåtervinning,
- k) identifiera de produkter som är de största källorna till nedskräpning, särskilt i naturen och i haven, och vidta lämpliga åtgärder för att förebygga och minska nedskräpning från sådana produkter; om medlemsstaterna beslutar att genomföra denna skyldighet genom marknadsbegränsningar ska de säkerställa att sådana begränsningar är proportionerliga och icke-diskriminerande,
- l) syfta till att stoppa genereringen av marint skräp som ett bidrag till Förenta Nationernas mål för hållbar utveckling att förhindra och avsevärt minska alla slags havsföroreningar, och
- m) utveckla och stödja informationskampanjer för att öka medvetenheten om avfallsförebyggande och nedskräpning.
2. Europeiska kemikaliemyndigheten ska inrätta en databas för uppgifter som ska lämnas in till myndigheten enligt punkt 1 i senast den 5 januari 2020 och upprätthålla den. Europeiska kemikaliemyndigheten ska ge aktörer inom avfallshantering tillgång till databasen. Den ska även på begäran ge konsumenter tillgång till databasen.
3. Medlemsstaterna ska övervaka och bedöma genomförandet av de avfallsförebyggande åtgärderna. De ska för detta ändamål använda lämpliga kvalitativa eller kvantitativa indikatorer och mål, särskilt när det gäller mängden avfall som genereras.
4. Medlemsstaterna ska övervaka och bedöma genomförandet av sina åtgärder för återanvändning genom att mäta återanvändningen med den gemensamma metod som inrättats genom den genomförandeakt som avses i punkt 7, vilket ska ske från och med det första hela kalenderåret efter antagandet av den genomförandeakten.
5. Medlemsstaterna ska övervaka och bedöma genomförandet av sina åtgärder för att förebygga livsmedelsavfall genom att mäta nivåerna av livsmedelsavfall på grundval av de metoder som fastställts genom den delegerade akt som avses i punkt 8, vilket ska ske från och med det första hela kalenderåret efter antagandet av den delegerade akten.
6. Senast den 31 december 2023 ska kommissionen granska de uppgifter om livsmedelsavfall som medlemsstaterna ställt till förfogande i enlighet med artikel 37.3, för att utreda möjligheten att fastställa ett unionsomfattande mål för minskning av livsmedelsavfall som ska ha uppnåtts senast 2030 på grundval av de uppgifter som inrapporterats av medlemsstaterna i enlighet med de gemensamma metoder som fastställts vid tillämpning av punkt 8 i denna artikel. Kommissionen ska för detta ändamål överlämna en rapport, vid behov åtföljd av ett lagstiftningsförslag, till Europaparlamentet och rådet.
7. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa indikatorer för att mäta de övergripande framstegen med genomförandet av avfallsförebyggande åtgärder och ska senast den 31 mars 2019 anta en genomförandeakt för att fastställa gemensamma metoder för rapportering om återanvändning av produkter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 39.2.

8. Senast den 31 mars 2019 ska kommissionen, på grundval av det arbete som gjorts av EU-plattformen om livsmedelsförluster och livsmedelsslöseri, anta en delegerad akt i enlighet med artikel 38a för att komplettera detta direktiv genom att fastställa en gemensam metod, inbegripet minimikvalitetskrav, för enhetlig mätning av nivåerna av livsmedelsavfall.

9. Senast den 31 december 2024 ska kommissionen granska de uppgifter om återanvändning som medlemsstaterna tillhandahållit i enlighet med artikel 37.3 för att överväga om det går att införa åtgärder som uppmuntrar till återanvändning av produkter, också i form av kvantitativa mål. Kommissionen ska också undersöka om det går att införa andra avfallsförebyggande åtgärder, också i form av avfallsminskningsmål. Kommissionen ska för detta ändamål överlämna en rapport, vid behov åtföljd av ett lagstiftningsförslag, till Europaparlamentet och rådet.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG (EUT L 396, 30.12.2006, s. 1)."

11. Artikel 10 ska ersättas med följande:

"Artikel 10

Återvinning

1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att avfall genomgår förberedelse för återanvändning, materialåtervinning eller andra återvinningsförfaranden i enlighet med artiklarna 4 och 13.

2. När det är nödvändigt för att följa punkt 1 och för att underlätta eller förbättra förberedelse för återanvändning, materialåtervinning och andra återvinningsförfaranden, ska avfall samlas in separat och får inte blandas med annat avfall eller andra material med andra egenskaper.

3. Medlemsstaterna får medge undantag från punkt 2 om minst ett av följande villkor är uppfyllt:

a) Insamling av vissa typer av avfall tillsammans påverkar inte deras möjligheter att i enlighet med artikel 4 genomgå förberedelse för återanvändning, materialåtervinning eller andra återvinningsförfaranden och leder till ett återvinningsresultat som är kvalitetsmässigt jämförbart med det som uppnås vid separat insamling.

b) Separat insamling leder inte till det bästa miljömässiga resultatet, mot bakgrund av den sammanlagda miljöpåverkan från hanteringen av de aktuella avfallsströmmarna.

c) Separat insamling är inte tekniskt genomförbar med beaktande av god praxis för avfallsinsamling.

d) Separat insamling skulle medföra oskäliga ekonomiska kostnader med beaktande av kostnaderna för negativ påverkan på miljö och hälsa vid insamling och behandling av blandat avfall, möjligheterna till effektivitetsförbättringar inom insamling och behandling av avfall, intäkterna från försäljning av returråvaror och tillämpningen av principen att förorenaren betalar och av utökat producentansvar.

Medlemsstaterna ska regelbundet se över undantagen enligt denna punkt, och då beakta god praxis för separat insamling av avfall och annan utveckling inom avfallshanteringen.

4. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att säkerställa att avfall som i enlighet med artiklarna 11.1 och 22 insamlas separat för att förberedas för återanvändning och materialåtervinning inte förbränns, med undantag för avfall som uppkommit vid efterföljande behandling av separat insamlat avfall och för vilket förbränning är det ur miljösynvinkel bästa alternativet i enlighet med artikel 4.

5. Om det är nödvändigt för efterlevnaden av punkt 1 i denna artikel samt för att underlätta eller förbättra återvinningen ska medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder, före eller under återvinningen, för att avlägsna farliga ämnen, blandningar och komponenter från farligt avfall för att det ska kunna behandlas i enlighet med artiklarna 4 och 13.

6. Senast den 31 december 2021 ska medlemsstaterna till kommissionen överlämna en rapport om genomförandet av denna artikel när det gäller kommunalt avfall och biologiskt avfall, som ska innehålla uppgifter om vilka material och områden som omfattas av separat insamling, liksom också om eventuella undantag enligt punkt 3."

12. Artikel 11 ska ändras på följande sätt:

a) Titeln ska ersättas med följande:

”Förberedelse för återanvändning och materialåtervinning”

b) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att främja förberedelse för återanvändning, framför allt genom att främja inrättande av och stöd till nätverk för förberedelse för återanvändning och för reparation, genom att göra det lättare för nätverken att, såvida detta är förenligt med korrekt avfallshantering, få tillgång till avfall som innehas av insamlingssystem eller anläggningar och som kan förberedas för återanvändning men beträffande vilket avsikten inte är att de insamlingssystemen eller anläggningarna ska förbereda avfallet för återanvändning, och genom att främja användningen av ekonomiska styrmedel, upphandlingskriterier, kvantitativa mål eller andra åtgärder.

Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att främja materialåtervinning av hög kvalitet och i detta syfte införa separat insamling av avfall, om inte annat följer av artikel 10.2 och 10.3.

Om inte annat följer av artikel 10.2 och 10.3 ska medlemsstaterna införa separat insamling för åtminstone papper, metall, plast och glas, samt, senast den 1 januari 2025, för textilier.

Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att främja selektiv rivning för att möjliggöra avlägsnande och säker hantering av farliga ämnen och underlätta återanvändning och materialåtervinning av hög kvalitet genom selektivt avlägsnande av material, och för att säkerställa att det inrättas sorteringsystem för bygg- och rivningsavfall åtminstone för trä, mineralfraktioner (betong, tegel, klinker och keramik samt stenar) metall, glas, plast och gips.”

c) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) Inledningen ska ersättas med följande:

”2. I syfte att uppnå målen i detta direktiv och närma sig en europeisk cirkulär ekonomi med en hög nivå av resurseffektivitet ska medlemsstaterna vidta alla nödvändiga åtgärder som är avsedda att uppnå följande mål:”.

ii) Följande led ska läggas till:

”c) Senast 2025: Förberedelse för återanvändning och materialåtervinning av kommunalt avfall ska öka till minst 55 viktprocent.

d) Senast 2030: Förberedelse för återanvändning och materialåtervinning av kommunalt avfall ska öka till minst 60 viktprocent.

e) Senast 2035: Förberedelse för återanvändning och materialåtervinning av kommunalt avfall ska öka till minst 65 viktprocent.”

d) Punkterna 3, 4 och 5 ska ersättas med följande:

”3. En medlemsstat får skjuta upp tidsfristerna för att uppnå de mål som avses i punkt 2 c, d och e med upp till fem år, under förutsättning att den medlemsstaten

a) förberedde för återanvändning och materialåtervinn mindre än 20 %, eller deponerade mer än 60 %, av sitt under 2013 genererade kommunala avfall, enligt vad som rapporterats i OECD:s och Eurostats gemensamma frågeformulär, och

b) senast 24 månader före utgången av den tidsfrist som fastställs i punkt 2 c, d respektive e underrättar kommissionen om sin avsikt att skjuta upp respektive tidsfrist och lämnar in en genomförandeplan i enlighet med bilaga IVb.

4. Kommissionen får inom tre månader efter mottagandet av den genomförandeplan som lämnats in enligt punkt 3 b begära att en medlemsstat reviderar planen om kommissionen anser att den inte uppfyller kraven i bilaga IVb. Den berörda medlemsstaten ska lämna in en reviderad plan inom tre månader efter mottagandet av kommissionens begäran.

5. Om uppnåendet av målen senareläggs i enlighet med punkt 3 ska den berörda medlemsstaten vidta de åtgärder som krävs för att öka förberedelsen för återanvändning och materialåtervinning av kommunalt avfall

a) till minst 50 % senast 2025, om det är den tidsgräns som avses i punkt 2 c som senareläggs,

b) till minst 55 % senast 2030, om det är den tidsgräns som avses i punkt 2 d som senareläggs,

c) till minst 60 % senast 2035, om det är den tidsgräns som avses i punkt 2 e som senareläggs.”

e) Följande punkter ska läggas till:

”6. Senast den 31 december 2024 ska kommissionen överväga att uppställa mål för förberedelse för återanvändning och materialåtervinning för bygg- och rivningsavfall och dess materialspecifika fraktioner, samt för textilavfall, avfall från handeln, icke-farligt industriavfall och andra avfallsflöden, samt mål för förberedelse för återanvändning för kommunalt avfall och materialåtervinningsmål för kommunalt biologiskt avfall. Kommissionen ska för detta ändamål överlämna en rapport, vid behov åtföljd av ett lagstiftningsförslag, till Europaparlamentet och rådet.

7. Senast den 31 december 2028 ska kommissionen se över det mål som uppställts i punkt 2 e. Kommissionen ska för detta ändamål överlämna en rapport, vid behov åtföljd av ett lagstiftningsförslag, till Europaparlamentet och rådet.

Kommissionen ska bedöma sambearbetningsteknik som gör det möjligt att ta med mineraler vid samförbränning av kommunalt avfall. Om en tillförlitlig metod upptäcks inom ramen för denna översyn ska kommissionen överväga om sådana mineraler kan tillgodoräknas när det gäller uppnåendet av materialåtervinningsmålen.”

13. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 11a

Regler för beräkning av uppnåendet av målen

1. Vid beräkningen av om målen i artikel 11.2 c, d och e och artikel 11.3 har uppnåtts gäller följande:

- a) Medlemsstaterna ska beräkna vikten av det kommunala avfall som genererats och förberetts för återanvändning eller materialåtervinnits under ett visst kalenderår.
- b) Vikten av det kommunala avfall som förberetts för återanvändning ska beräknas som vikten av produkter eller produktkomponenter som har blivit kommunalt avfall och som har genomgått all nödvändig kontroll, rengöring eller reparation för att möjliggöra återanvändning utan ytterligare sortering eller förbehandling.
- c) Vikten av materialåtervunnet kommunalt avfall ska beräknas som vikten av avfall som, efter att ha genomgått all nödvändig kontroll, sortering och andra förberedande förfaranden för att avlägsna avfallsmaterial som inte ska ingå i den därpå följande upparbetningen och för att säkerställa materialåtervinning av hög kvalitet, går in i det materialåtervinningsförfarande varigenom avfallsmaterial faktiskt upparbetas till produkter, material eller ämnen.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 c ska vikten av materialåtervunnet kommunalt avfall mätas när avfallet går in i materialåtervinningsförfarandet.

Genom undantag från första stycket får vikten av materialåtervunnet kommunalt avfall mätas i form av vikten av utgående avfall efter ett sorteringsförfarande under förutsättning att

- a) sådant utgående avfall därefter materialåtervinns,
- b) vikten av de material eller ämnen som avlägsnas vid ytterligare förfaranden före materialåtervinningsförfarandet och som därefter inte materialåtervinns inte medräknas i den avfallsvikt som rapporteras som materialåtervunnen.

3. Medlemsstaterna ska inrätta ett ändamålsenligt system för kvalitetskontroll och spårbarhet av kommunalt avfall för att säkerställa att villkoren i punkterna 1 c och 2 i denna artikel är uppfyllda. För att det ska säkerställas att de uppgifter som insamlats om materialåtervunnet avfall är tillförlitliga och exakta får systemet bestå av elektroniska register inrättade i enlighet med artikel 35.4, tekniska specifikationer av kvalitetskraven för sorterat avfall eller genomsnittliga förlusttal för sorterat avfall, fördelat på olika typer av avfall och rutiner för avfallshantering. Genomsnittliga förlusttal ska användas endast om det inte går att få fram tillförlitliga uppgifter på något annat sätt, och de ska beräknas utifrån de beräkningsregler som fastställs i den delegerade akt som antagits enligt punkt 10 i denna artikel.

4. I syfte att beräkna huruvida de mål som fastställs i artikel 11.2 c, d och e och artikel 11.3 har uppnåtts får mängden biologiskt nedbrytbart kommunalt avfall som går in i en aerobisk eller anaerobisk behandling räknas som materialåtervunnen om behandlingen genererar kompost, rötrest eller andra material där utgångsmaterialet uppvisar en liknande mängd materialåtervunnet innehåll som ingångsmaterialet och som är avsedda att användas som en materialåtervunnen produkt, ett materialåtervunnet material eller ett materialåtervunnet ämne. Om utgångsmaterialet ska användas på mark får medlemsstaterna räkna det som materialåtervunnet endast om denna användning är till nytta för jordbruket eller förbättrar miljön.

Från och med den 1 januari 2027 får medlemsstaterna räkna kommunalt biologiskt avfall som går in i en aerobisk eller anaerobisk behandling som materialåtervunnet endast om det i enlighet med artikel 22 har insamlats separat eller källseparerats.

5. I syfte att beräkna huruvida de mål som fastställs i artikel 11.2 c, d och e och 11.3 har uppnåtts får den mängd avfallsmaterial som upphört att vara avfall till följd av ett förberedande förfarande innan det upparbetas räknas som materialåtervunnen, om dessa material är avsedda att sedan upparbetas till produkter, material eller ämnen avsedda att användas för det ursprungliga ändamålet eller för andra ändamål. Material som upphört att vara avfall och som är avsedda att användas som bränsle eller annan energikälla, eller för förbränning, återfyllnad eller deponering får dock inte tillgodoräknas när det gäller uppnåendet av materialåtervinningsmålen.

6. I syfte att beräkna huruvida de mål som fastställs i artikel 11.2 c, d och e och 11.3 har uppnåtts får medlemsstaterna räkna in den materialåtervinning av metaller som sorterats ut efter förbränning av kommunalt avfall, under förutsättning att de materialåtervunna metallerna uppfyller vissa kvalitetskriterier som fastställts i den genomförandeakt som antagits enligt punkt 9 i denna artikel.

7. Avfall som skickats till en annan medlemsstat för förberedelse för återanvändning, materialåtervinning eller återfyllnad i den andra medlemsstaten får tillgodoräknas när det gäller uppnåendet av de mål som anges i artikel 11.2 och 11.3 endast av den medlemsstat där avfallet samlades in.

8. Avfall som exporteras från unionen för förberedelse för återanvändning eller materialåtervinning får tillgodoräknas när det gäller uppnåendet av de mål som anges i artikel 11.2 och 11.3 i detta direktiv av den medlemsstat där det samlades in endast om kraven i punkt 3 i denna artikel är uppfyllda och om exportören, i enlighet med förordning (EG) nr 1013/2006, kan bevisa att avfallstransporten uppfyller kraven i den förordningen och att behandlingen av avfall utanför unionen skedde under förhållanden som i stort sett motsvarar kraven i relevant unionsrätt på miljöområdet.

9. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av denna artikel ska kommissionen senast den 31 mars 2019 anta genomförandeakter som fastställer regler för beräkning, verifiering och rapportering av uppgifter, framför allt när det gäller

- a) en gemensam metod för beräkning av vikten hos metaller som har materialåtervunnits i enlighet med punkt 6, inbegripet kvalitetskriterierna för de materialåtervunna metallerna, och
- b) biologiskt avfall som separerats och materialåtervunnits vid källan.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 39.2.

10. Senast den 31 mars 2019 ska kommissionen anta en delegerad akt i enlighet med artikel 38a för att komplettera detta direktiv genom att fastställa regler för beräkning, verifiering och rapportering av vikten på material och ämnen som avlägsnas efter sortering och därefter inte materialåtervinns, baserat på genomsnittliga förlusttal för sorterat avfall.

Artikel 11b

Rapport om tidig varning

1. Kommissionen ska, i samarbete med Europeiska miljöbyrån, utarbeta rapporter om framstegen mot uppnåendet av de mål som anges i artikel 11.2 c, d och e och 11.3 senast tre år innan de tidsfrister som föreskrivs där löper ut.

2. De rapporter som avses i punkt 1 ska innehålla följande:

- a) En uppskattning av i vilken utsträckning varje medlemsstat har uppnått målen.
- b) En förteckning över medlemsstater som riskerar att inte uppnå målen inom de respektive tidsfristerna, åtföljd av lämpliga rekommendationer för de berörda medlemsstaterna.
- c) Exempel på bästa praxis som används över hela unionen och som skulle kunna ge vägledning för arbetet med att uppnå målen.”

14. Artikel 12 ska ersättas med följande:

"Artikel 12

Bortskaffande

1. När återvinning i enlighet med artikel 10.1 inte genomförs ska medlemsstaterna se till att avfallet bortskaffas under betryggande former och att man vid bortskaffandet uppfyller bestämmelserna i artikel 13 beträffande skyddet för människors hälsa och miljön.
2. Senast den 31 december 2024 ska kommissionen göra en bedömning av de bortskaffningsförfaranden som finns förtecknade i bilaga I, framför allt mot bakgrund av artikel 13, samt överlämna en rapport, vid behov åtföljd av ett lagstiftningsförslag, till Europaparlamentet och rådet i syfte att reglera bortskaffningsförfaranden, eventuellt också genom begränsningar, samt överväga ett mål om minskning av bortskaffandet, för att säkerställa miljöriktig avfallshandling."

15. Artikel 14 ska ersättas med följande:

"Artikel 14

Kostnader

1. Kostnaderna för avfallshandlingen, inberäknat kostnaderna för nödvändig infrastruktur och driften av den, ska i enlighet med principen om att förorenaren betalar belasta den ursprungliga avfallsproducenten eller den nuvarande eller de tidigare avfallsinnehavarna.
2. Utan hinder av artiklarna 8 och 8a får medlemsstaterna besluta att kostnaderna för avfallshandlingen helt eller delvis ska belasta producenten av den produkt från vilken avfallet kom och att distributörerna av en sådan produkt får dela på dessa kostnader."

16. Artikel 18.3 ska ersättas med följande:

"3. Medlemsstaterna ska, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 36, säkerställa att farligt avfall som har blandats i strid med den här artikeln separeras om detta är tekniskt genomförbart och nödvändigt för att uppfylla kraven i artikel 13.

När separering inte krävs enligt första stycket i denna punkt ska medlemsstaterna säkerställa att det blandade avfallet behandlas i en anläggning som fått tillstånd i enlighet med artikel 23 att behandla en sådan blandning."

17. Artikel 20 ska ersättas med följande:

"Artikel 20

Farligt avfall producerat av hushåll

1. Medlemsstaterna ska senast den 1 januari 2025 införa separat insamling av farliga avfallsfraktioner som produceras av hushåll för att säkerställa att de behandlas i enlighet med artiklarna 4 och 13 och inte förorenar andra kommunala avfallsflöden.
2. Artiklarna 17, 18, 19 och 35 ska inte tillämpas på blandat avfall som produceras av hushåll.
3. Artiklarna 19 och 35 ska inte tillämpas på separata fraktioner av farligt avfall som produceras av hushåll förrän dessa godtagits för insamling, bortskaffande eller återvinning av en verksamhetsutövare som erhållit tillstånd eller registrerats i enlighet med artikel 23 eller 26.
4. Senast den 5 januari 2020 ska kommissionen utarbeta riktlinjer för att hjälpa och underlätta för medlemsstaterna när det gäller separat insamling av farliga avfallsfraktioner som produceras av hushåll."

18. Artikel 21 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska leden a, b och c ersättas med följande:

- "a) spilloljor samlas in separat, om inte separat insamling är tekniskt omöjligt, med beaktande av god praxis,
- b) spilloljor behandlas i enlighet med artiklarna 4 och 13, med prioritet för regenerering eller andra materialåtervinningsförfaranden som totalt sett ger ett likvärdigt eller bättre miljöresultat än regenerering,
- c) spilloljor med olika egenskaper inte blandas och att spilloljor inte blandas med andra typer av avfall eller ämnen om sådan blandning hindrar regenereringen av dem eller ett annat materialåtervinningsförfarande som totalt sett ger ett likvärdigt eller bättre miljöresultat än regenerering."

b) Följande punkt ska läggas till:

"4. Senast den 31 december 2022 ska kommissionen undersöka de uppgifter om spilloljor som medlemsstaterna ställt till förfogande i enlighet med artikel 37.4 för att överväga om det går att införa åtgärder för behandling av spilloljor, också i form av kvantitativa mål för regenerering av spilloljor och eventuella andra åtgärder för att främja regenereringen av spilloljor. Kommissionen ska för detta ändamål överlämna en rapport, vid behov åtföljd av ett lagstiftningsförslag, till Europaparlamentet och rådet."

19. Artikel 22 ska ersättas med följande:

"Artikel 22

Biologiskt avfall

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att biologiskt avfall senast den 31 december 2023, om inte annat följer av artikel 10.2 och 10.3, antingen separeras och materialåtervinns vid källan, eller insamlas separat och inte blandas med andra typer av avfall.

Medlemsstaterna får tillåta att avfall som har liknande egenskaper i fråga om biologisk nedbrytbarhet och komposterbarhet, som följer relevanta europeiska normer eller eventuella likvärdiga nationella normer för förpackningar vilka kan återvinnas genom kompostering och biologisk nedbrytning, samlas in tillsammans med biologiskt avfall.

2. Medlemsstaterna ska i enlighet med artiklarna 4 och 13 vidta åtgärder för att

a) uppmuntra till materialåtervinning, inklusive kompostering och rötning, av biologiskt avfall som sker på ett sådant sätt att en hög miljöskyddsnivå iakttas och resultatet uppfyller relevanta, högt ställda kvalitetsnormer,

b) uppmuntra till hemkompostering, och

c) främja användning av material som produceras av biologiskt avfall.

3. Kommissionen ska senast den 31 december 2018 anmoda de europeiska standardiseringsorganisationerna att utveckla europeiska kvalitetsstandarder för biologiskt avfall som förs in i organiska materialåtervinningsprocesser, för kompost och för rötrester, baserat på bästa tillgängliga praxis."

20. Artikel 27 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 38a för att komplettera detta direktiv genom att fastställa tekniska minimikrav för sådan behandling av avfall, även i form av sortering och materialåtervinning av avfall, som kräver tillstånd enligt artikel 23 om det är klarlagt att sådana minimikrav skulle innebära en fördel med avseende på skyddet av människors hälsa och miljön."

b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 38a för att komplettera detta direktiv genom att fastställa minimikrav för sådan verksamhet som kräver registrering enligt artikel 26 a och b om det är klarlagt att sådana minimikrav skulle innebära en fördel med avseende på skyddet av människors hälsa och miljön eller när det gäller att undvika en störning av den inre marknaden."

21. Artikel 28 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 3 ska ändras på följande sätt:

i) Leden b och c ska ersättas med följande:

"b) Befintliga större anläggningar för bortskaffande och återvinning, inbegripet eventuella särskilda lösningar för spilloljor, farligt avfall, avfall som innehåller betydande mängder råvaror av avgörande betydelse, eller avfallsflöden som omfattas av särskild unionslagstiftning.

c) En bedömning av behovet av att lägga ned befintliga avfallsanläggningar samt behovet av ytterligare infrastruktur i form av avfallsanläggningar i enlighet med artikel 16.

Medlemsstaterna ska säkerställa att det görs en bedömning av vilka investeringar och andra ekonomiska resurser som behövs, också för lokala myndigheter, för att tillgodose dessa behov. Denna bedömning ska inkluderas i de relevanta avfallsplanerna eller i andra strategiska dokument som omfattar den berörda medlemsstatens hela territorium."

ii) Följande led ska införas:

- "ca) Upplysningar om åtgärderna för uppnåendet av det mål som fastställs i artikel 5.3a i direktiv 1999/31/EG eller i andra strategiska dokument som omfattar den berörda medlemsstatens hela territorium.
- cb) En bedömning av befintliga system för insamling av avfall, där det också ska ingå uppgifter om vilka material och geografiska områden som omfattas av separat insamling samt om åtgärder för att få den att fungera bättre, av eventuella undantag som beviljats i enlighet med artikel 10.3 och av behovet av nya insamlingssystem."

iii) Följande led ska läggas till:

- "f) Åtgärder för att motverka och förebygga all slags nedskräpning och för att städa upp alla typer av skräp.
- g) Lämpliga kvalitativa eller kvantitativa indikatorer och mål, inbegripet när det gäller mängden avfall som genereras och behandlingen av det samt när det gäller kommunalt avfall som bortskaffas eller blir föremål för energiåtervinning."

b) Punkt 5 ska ersättas med följande:

"5. Avfallsplanerna ska uppfylla kraven för avfallsplanering i artikel 14 i direktiv 94/62/EG, målen i artikel 11.2 och 11.3 i det här direktivet och kraven i artikel 5 i direktiv 1999/31/EG, samt, när det gäller förebyggandet av nedskräpning, kraven i artikel 13 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG (*) och artikel 11 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG (**).

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (Ramdirektiv om en marin strategi) (EUT L 164, 25.6.2008, s. 19).

(**) Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1)."

22. Artikel 29 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Medlemsstaterna ska upprätta avfallsförebyggande program där åtminstone de avfallsförebyggande åtgärderna enligt artikel 9.1 fastställs i enlighet med artiklarna 1 och 4.

Sådana program ska integreras antingen i avfallsplanerna enligt artikel 28 eller i andra miljöpolitiska program, beroende på vad som är lämpligt, eller fungera som separata program. Om ett sådant program integreras i avfallsplanen eller i de andra programmen, ska målen för avfallsförebyggande och de avfallsförebyggande åtgärderna tydligt anges."

b) I punkt 2 ska första stycket ersättas med följande:

"2. Medlemsstaterna ska vid fastställandet av sådana program i förekommande fall beskriva bidragen till avfallsförebyggandet från de instrument och åtgärder som förtecknas i bilaga IVa och utvärdera om exemplen på åtgärder i bilaga IV eller andra lämpliga åtgärder är användbara. I programmen ska också beskrivas vilka avfallsförebyggande åtgärder som finns i dagsläget samt hur de bidrar till avfallsförebyggandet."

c) Följande punkt ska införas:

"2a. Medlemsstaterna ska, inom sina avfallsförebyggande program anta särskilda program för förebyggande av livsmedelsavfall."

d) Punkterna 3 och 4 ska utgå.

23. Artikel 30.2 ska ersättas med följande:

"2. Europeiska miljöbyrån ska vartannat år offentliggöra en rapport med en översyn av de framsteg som gjorts med slutförandet och genomförandet av de avfallsförebyggande programmen, där det ska ingå en bedömning dels av hur förebyggandet av avfallsgenerering utvecklats i varje medlemsstat och i unionen som helhet, dels av hur man lyckats bryta sambandet mellan avfallsgenerering och ekonomisk tillväxt, och dels av övergången till en cirkulär ekonomi."

24. Artikel 33.2 ska ersättas med följande:

"2. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa formatet för anmälan av information om antagande och väsentliga översyner av avfallsplanerna och de avfallsförebyggande programmen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 39.2."

25. Artikel 35 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. De verksamhetsutövare som avses i artikel 23.1, producenter av farligt avfall och verksamhetsutövare som yrkesmässigt samlar in eller transporterar farligt avfall eller agerar som handlare och mäklare av farligt avfall, ska föra ett register i tidsföljd över

a) avfallets mängd, typ och ursprung, samt mängden av produkter och material som är ett resultat av förberedelse för återanvändning, materialåtervinning eller andra återvinningsförfaranden, och

b) i relevanta fall den destination, den insamlingsfrekvens, det transportsätt och den behandlingsmetod som förutses med avseende på avfallet.

De ska göra dessa uppgifter tillgängliga för de behöriga myndigheterna genom det eller de elektroniska register som ska inrättas enligt punkt 4 i denna artikel."

b) Följande punkter ska läggas till:

"4. Medlemsstaterna ska inrätta ett elektroniskt register eller samordnade register för att registrera de uppgifter om farligt avfall som avses i punkt 1 och som omfattar hela det geografiska territoriet i den berörda medlemsstaten. Medlemsstaterna får inrätta sådana register för andra avfallsflöden, särskilt för de avfallsflöden för vilka mål fastställs i unionslagstiftningsakter. Medlemsstaterna ska använda de uppgifter om avfall som rapporterats av aktörer inom industrin i det europeiska register över utsläpp och överföringar av föroreningar som upprättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 166/2006 (*).

5. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa minimivillkor för att föra sådana register. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 39.2.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 166/2006 av den 18 januari 2006 om upprättande av ett europeiskt register över utsläpp och överföringar av föroreningar och om ändring av rådets direktiv 91/689/EEG och 96/61/EG (EUT L 33, 4.2.2006, s. 1)."

26. Artikel 36.1 ska ersättas med följande:

"1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att förbjuda att avfall överges, dumpas eller hanteras på ett okontrollerat sätt, inklusive nedskräpning."

27. Artikel 37 ska ersättas med följande:

"Artikel 37

Rapportering

1. Medlemsstaterna ska för varje kalenderår rapportera uppgifterna om genomförandet av artikel 11.2 a–e och artikel 11.3 till kommissionen.

De ska rapportera uppgifterna elektroniskt inom 18 månader från utgången av det rapporteringsår för vilket uppgifterna samlats in. Uppgifterna ska rapporteras i det format som fastställts av kommissionen i enlighet med punkt 7 i denna artikel.

Den första rapporteringsperioden ska påbörjas det första hela kalenderåret efter antagandet av den genomförandeakt där rapporteringsformatet fastställs, i enlighet med punkt 7 i denna artikel.

2. För att kontrollera att kraven i artikel 11.2 b efterlevs ska medlemsstaterna rapportera den avfallsmängd som används för återfyllnad och andra resursåtervinningsförfaranden separat från den avfallsmängd som förbereds för återanvändning eller materialåtervinns. Medlemsstaterna ska rapportera uppbyggnaden av avfall till material som ska användas för återfyllnad som återfyllnad.

För att kontrollera att kraven i artikel 11.2 c, d och e och artikel 11.3 efterlevs ska medlemsstaterna rapportera den avfallsmängd som förbereds för återanvändning separat från den avfallsmängd som materialåtervinns.

3. Medlemsstaterna ska varje år rapportera uppgifterna om genomförandet av artikel 9.4 och 9.5 till kommissionen.

De ska rapportera uppgifterna elektroniskt inom 18 månader från utgången av den rapporteringsår för vilket uppgifterna samlats in. Uppgifterna ska rapporteras i det format som fastställts av kommissionen i enlighet med punkt 7 i denna artikel.

Den första rapporteringsperioden ska påbörjas det första hela kalenderåret efter antagandet av den genomförandeakt där rapporteringsformatet fastställs, i enlighet med punkt 7 i denna artikel.

4. Medlemsstaterna ska för varje kalenderår till kommissionen rapportera uppgifterna om vilka mineralbaserade eller syntetiska smörjolja eller oljor för industriella ändamål som släppts ut på marknaden, samt om spillolja som insamlats separat och behandlats.

De ska rapportera uppgifterna elektroniskt inom 18 månader efter utgången av det rapporteringsår för vilket uppgifterna samlats in. Uppgifterna ska rapporteras i det format som fastställts av kommissionen i enlighet med punkt 7.

Den första rapporteringsperioden ska påbörjas det första hela kalenderåret efter antagandet av den genomförandeakt där rapporteringsformatet fastställs, i enlighet med punkt 7.

5. De uppgifter som medlemsstaterna rapporterar i enlighet med denna artikel ska åtföljas av en kvalitetskontrollrapport och en rapport om de åtgärder som vidtagits i enlighet med artikel 11a.3 och 11a.8, och de ska i förekommande fall innefatta närmare upplysningar om de genomsnittliga förlusttalen. Dessa upplysningar ska rapporteras i det rapporteringsformat som fastställts av kommissionen i enlighet med punkt 7 i denna artikel.

6. Kommissionen ska granska de uppgifter som rapporteras i enlighet med denna artikel och offentliggöra en rapport om resultatet av granskningen. Rapporten ska innehålla en bedömning av hur insamlingen av uppgifter är organiserad, av de uppgiftskällor och metoder som används i medlemsstaterna samt av uppgifternas fullständighet, tillförlitlighet, aktualitet och samstämmighet. Bedömningen får innefatta särskilda rekommendationer om förbättringar. Rapporten ska sammanställas efter medlemsstaternas första rapportering av uppgifter och vart fjärde år därefter.

7. Kommissionen ska senast den 31 mars 2019 anta genomförandeakter som fastställer formatet för rapportering av de uppgifter som avses i punkterna 1, 3, 4 och 5 i denna artikel. Vid rapporteringen om genomförandet av artikel 11.2 a och b ska medlemsstaterna använda de format som fastställts i kommissionens genomförandebeslut av den 18 april 2012 om fastställande av ett frågeformulär för medlemsstaternas rapporter om genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG om avfall. Vad gäller rapportering om livsmedelsavfall ska de metoder som tagits fram med stöd av artikel 9.8 beaktas när rapporteringsformatet utarbetas. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 39.2 i detta direktiv.”

28. Artikel 38 ska ersättas med följande:

”Artikel 38

Utbyte av information och bästa praxis, tolkning och anpassning till den tekniska utvecklingen

1. Kommissionen ska anordna ett regelbundet utbyte av information och bästa praxis bland medlemsstaterna, inklusive, när så är lämpligt, med regionala och lokala myndigheter, om det praktiska genomförandet och kontrollen av efterlevnaden av kraven i detta direktiv, inklusive om

- a) tillämpningen av beräkningsreglerna i artikel 11a och utvecklingen av åtgärder och system för spårning av flöden av kommunalt avfall, från sortering till materialåtervinning,
- b) lämplig styrning och efterlevnadskontroll samt lämpligt gränsöverskridande samarbete,
- c) innovation på avfallshanteringsområde,
- d) nationella kriterier för biprodukter och avfall som upphört att vara avfall, som avses i artiklarna 5.3, 6.3 och 6.4, med hjälp av ett unionsomfattande elektroniskt register som ska fastställas av kommissionen,

- e) de ekonomiska styrmedel och andra åtgärder som används i enlighet med artikel 4.3 som stimulans till uppnåendet av målen i den artikeln,
- f) de åtgärder som fastställs i artikel 8.1 och 8.2,
- g) förebyggande och inrättandet av system som gynnar återanvändning och ökad livslängd,
- h) genomförandet av skyldigheterna när det gäller separat insamling,
- i) de instrument och incitament som används för uppnåendet av målen i artikel 11.2 c, d och e.

Kommissionen ska offentliggöra resultaten av utbytet av information och bästa praxis.

2. Kommissionen får utarbeta riktlinjer för tolkningen av kraven i detta direktiv, inklusive om definitionerna av avfall, förebyggande, återanvändning, förberedelse för återanvändning, återvinning, materialåtervinning, bortskaffande, samt om tillämpningen av beräkningsreglerna i artikel 11a.

Kommissionen ska utarbeta riktlinjer för definitionerna av kommunalt avfall och återfyllnad.

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 38a i syfte att ändra detta direktiv genom att specificera tillämpningen av formeln för förbränningsanläggningar enligt punkt R1 i bilaga II. Lokala klimatförhållanden får beaktas, t.ex. hård kyla och uppvärmningsbehov, i den mån de påverkar den energimängd som tekniskt kan utnyttjas eller produceras i form av elektricitet, uppvärmning, kylning eller processånga. Lokala förhållanden i de yttersta randområdena i enlighet med artikel 349 tredje stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och i de territorier som anges i artikel 25 i 1985 års anslutningsakt får också beaktas.

3. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 38a för att ändra bilagorna IV och V mot bakgrund av den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.”

29. Följande artikel ska införas:

”Artikel 38a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 7.1, 9.8, 11a.10, 27.1, 27.4, 38.2 och 38.3 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 4 juli 2018. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 7.1, 9.8, 11a.10, 27.1, 27.4, 38.2 och 38.3 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (*).
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 7.1, 9.8, 11a.10, 27.1, 27.4, 38.2 och 38.3 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

(*) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.”

30. Artikel 39 ska ersättas med följande:

”Artikel 39

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 (*).

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Om kommittén inte avger något yttrande, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt, och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).”

31. I bilaga II ska förfarandena R 3, R 4 och R 5 ersättas av följande:

”R 3 Materialåtervinning av organiska ämnen som inte används som lösningsmedel (inklusive kompostering och andra biologiska omvandlingsprocesser) (**).

R 4 Materialåtervinning av metaller och metallföreningar (**).

R 5 Materialåtervinning av andra oorganiska material (***).

(**) Här ingår förberedelse för återanvändning, förgasning och pyrolys, där komponenterna används som kemikalier, samt återvinning av organiskt material för återfyllnadsändamål.

(***) Här ingår förberedelse för återanvändning.

(****) Här ingår förberedelse för återanvändning, materialåtervinning av oorganiska byggnadsmaterial, återvinning av organiskt material för återfyllnadsändamål samt jordtvätt som resulterar i återvinning av jorden.”

32. Texten i bilagan till detta direktiv ska införas som bilagorna IVa och VIb.

Artikel 2

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 5 juli 2020. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv. Kommissionen ska underrätta de övriga medlemsstaterna om detta.

Artikel 3

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 30 maj 2018.

På Europaparlamentets vägnar

A. TAJANI

Ordförande

På rådets vägnar

L. PAVLOVA

Ordförande

BILAGA

Följande bilagor ska införas:

"BILAGA IVa

EXEMPEL PÅ EKONOMISKA STYRMEDEL OCH ANDRA ÅTGÄRDER FÖR ATT GE INCITAMENT TILL TILLÄMPNINGEN AV DEN AVFALLSHIERARKI SOM AVSES I ARTIKEL 4.3 ⁽¹⁾

1. Avgifter för och inskränkningar av deponering och förbränning av avfall, som ger incitament till avfallsförebyggande och materialåtervinning, medan deponeringen kvarstår som ett sistahandsalternativ inom avfallshanteringen.
2. System med volym- och viktbaserade avgifter, så att avfallsproducenterna får betala utifrån vilka faktiska avfallsmängder som genererats, och det ges incitament till källseparering av materialåtervinningsbart avfall och till minskning av mängden blandat avfall.
3. Skatteincitament till att varor bortskänks, framför allt livsmedel.
4. System med utökat producentansvar för olika avfallstyper, tillsammans med åtgärder för att de ska bli mer verkningfulla och kostnadseffektiva och styras bättre.
5. Pantsystem och andra åtgärder för uppmuntran till effektiv insamling av använda produkter och material.
6. Väl genomtänkt planering av investeringar i infrastruktur för avfallshantering, inbegripet genom unionsmedel.
7. Hållbar offentlig upphandling för att uppmuntra till bättre avfallshantering och till användning av materialåtervunna produkter och material.
8. Utfasning av subventioner som inte är förenliga med avfallshierarkin.
9. Användning av skatteåtgärder eller andra sätt att främja användningen av produkter och material som förberetts för återanvändning eller materialåtervunnits.
10. Stöd till forskning och innovation med inriktning på avancerad teknik för materialåtervinning och återtillverkning.
11. Användning av bästa tillgängliga teknik för avfallsbehandling.
12. Ekonomiska incitament till regionala och lokala myndigheter, särskilt för att främja avfallsförebyggande och intensifiera den verksamhet som bedrivs av systemen för separat insamling, samtidigt som stöd till deponering och avfallsförbränning undviks.
13. Kampanjer för att öka allmänhetens medvetenhet, framför allt om separat insamling, avfallsförebyggande och minskad nedskräpning, och integrering av dessa frågor i utbildning.
14. System för samordning, också med digitala metoder, mellan alla behöriga myndigheter som arbetar med avfallshantering.
15. Stöd till en löpande dialog och ett fortsatt samarbete mellan alla aktörer inom avfallshanteringen och uppmuntran till frivilliga överenskommelser och företagsrapportering om avfall.

BILAGA IVb

GENOMFÖRANDEPLAN SOM SKA LÄMNAS IN I ENLIGHET MED ARTIKEL 11.3

Den genomförandeplan som ska lämnas in i enlighet med artikel 11.3 ska innehålla följande:

1. En bedömning av tidigare, nuvarande och planerad omfattning av materialåtervinning, deponering och annan behandling av kommunalt avfall och de flöden det består av.

⁽¹⁾ Medan dessa styrmedel och åtgärder kan ge incitament till avfallsförebyggande, som är det högsta steget i avfallshierarkin, fastställs i bilaga IV en omfattande förteckning över mer specifika exempel på åtgärder i avfallsförebyggande syfte.

2. En bedömning av genomförandet av befintliga avfallsplaner och avfallsförebyggande program som införts enligt artiklarna 28 och 29.
 3. Skälen till att medlemsstaten anser att den kanske inte kommer att hinna uppnå det relevanta målet i artikel 11.2 inom den tidsfrist som där fastställs och en bedömning av vilken förlängning av tidsfristen den behöver för att uppnå detta mål.
 4. De åtgärder som är nödvändiga för att uppnå de mål som anges i artikel 11.2 och 11.5 och som ska gälla för medlemsstaten under den förlängda tidsfristen, inbegripet de lämpliga ekonomiska styrmedel och andra åtgärder för att ge incitament till tillämpning av avfallshierarkin som fastställs i artikel 4.1 och bilaga IVa.
 5. En tidsplan för genomförandet av de åtgärder som anges i punkt 4, fastställandet av vilket organ som ska vara behörigt för genomförandet samt en bedömning av åtgärdernas enskilda bidrag till uppnåendet av de mål som är tillämpliga vid en förlängd tidsfrist.
 6. Information om finansiering av avfallshanteringen i enlighet med principen om att förorenaren betalar.
 7. Åtgärder för att vid behov förbättra uppgifternas kvalitet i syfte att uppnå bättre planerings- och övervakningsresultat inom avfallshanteringen.”
-